Nr. 108. Środa, 13 Maja 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Trzeciego Maja** l. 5. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	**32 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K — h.**	**rocznie**	**24 K**	**ćwierćrocznie**	**6 K**
półrocznie	**16 K**	**miesięcznie**	**2 K 70 h.**	**półrocznie**	**12 K**	**miesięcznie**	**2 K**

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie.

Wskutek reskryptu JE. P. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 7 maja 1914 l. 4858/M. I. rozpisuje się niniejszem wybór uzupełniający jednego posła do Izby deputowanych Rady państwa z okręgu wyborczego nr. 29, obejmującego następujące miasta: Brzeżany, Baranówka, Demnia, Hucisko, Kuropatniki, Podwysokie, Rohoczyn miasto, Wulka (powiat sądowy Brzeżany), Rohatyn, Podkamień (powiat sądowy Rohatyn), Chodorów, Brzozdowce (powiat sądowy Chodorów) i wyznacza do przeprowadzenia tego wyboru następujące terminy:

a) dla wyboru pierwszego dzień 30 czerwca 1914,

b) dla ewentualnego wyboru ściślejszego dzień 8 lipca 1914.

Miejscami wyboru są:

1. Brzeżany dla wyborców z Brzeżan,
2. Baranówka dla wyborców z Baranówki,
3. Demnia dla wyborców z Demni,
4. Hucisko dla wyborców z Huciska,
5. Kuropatniki dla wyborców z Kuropatnik,
6. Podwysokie dla wyborców z Podwysokiego,
7. Rohoczyn miasto dla wyborców z Rohoczyna miasta,
8. Wulka dla wyborców z Wulki,
9. Rohatyn dla wyborców z Rohatyna,
10. Podkamień dla wyborców z Podkamienia,
11. Chodorów dla wyborców z Chodorowa.
12. Brzozdowce dla wyborców z Brzozdowiec.

Bliższe postanowienia co do lokalu i godzin, w których wybory mają się odbyć, będą podane do wiadomości uprawnionych do głosowania kartami legitymacyjnemi, które im będą doręczone we właściwym czasie.

We Lwowie, dnia 9 maja 1914.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 12 maja.

Delegacye.

Z komisyi wojskowej Delegacyi austryackiej.

W komisyi wojskowej Delegacyi austryackiej P. Minister wojny gen. Krobatin zapewnił w sprawie emigracyi, że we wszystkich zarządzeniach szło tylko o powstrzymanie nielegalnej emigracyi i że Ministerstwo wojny ani na chwilę nie zapominało o stosunkach gospodarczych, które w wielu okolicach Monarchii wprost zmuszają ludność do emigracyi. Trudność rozwiązania kwestyi emigracyi tkwi w braku ustawy emigracyjnej i to jest przyczyną, że nielegalna emigracya mogła przybrać tak wielkie rozmiary. Zarząd wojska stara się ograniczyć liczbę pojedynków w armii. Stosunek liczby chorych żołnierzy do zdrowych jest korzystny; na cele sanitarne w armii wstawiono w budżet 16 i pół miliona kor. W sprawie rezolucyi del. Białego co do udogodnień, jakie mają być przyznane na podstawie § 32 ust. wojsk. oświadcza P. Minister, że w tej mierze wyłącznie kompetentne jest Ministerstwo obrony krajowej, mimo to P. Minister nie zaniecha zasięgnąć odpowiednich danych i przedłożyć ich komisyi.

Na zapytanie del. Mastalki w sprawie nieprzyjaznych demonstracyj we Włoszech, oświadcza P. Minister, że odpowiedzi udzieli P. Minister spraw zagranicznych. Gen. Krobatin może tylko tyle powiedzieć, że doniesienia dzienników są grubo przesadzone.

Na posiedzeniu poufnem P. Minister dawał wyjaśnienia w sprawie uzbrojenia piechoty.

Sprawozdawca del. Rosner wywodził: Zrozumiałą jest rzeczą, że tym razem podczas dyskusyi w komisyi delegacyjnej odgrywały rolę sprawy wewnętrznej polityki. Nawet samemu sprawozdawcy trudno je ominąć, choćby chciał z obowiązku uniknąć wszystkiego, co jest ściśle partyjno-polityczne. Wszyscy delegaci są jednego zdania, że system § 14 nie jest solidną podstawą legislatywną dla uchwał delegacyjnych; Delegacye uchwalają tylko kredyty, dla których podstawę stwarza inny czynnik ustawodawstwa. Wtem polega związek między sprawami wojskowemi a polityką wewnętrzną; z politycznych względów nie jest to obojętne, czy ta podstawa jest solidna czy nie. Należy dołożyć wszelkich starań, abyśmy, jak tylko można najrychlej stanęli znów na silnym gruncie parlamentarnego ustawodawstwa, gdyż gospodarka § 14 jest nieszczęściem, zabijając — jak słusznie rzekł del. Lecher — najznamienitszą cnotę przedstawiciela ludu, t. j. poczucie odpowiedzialności. Nie jest zadaniem Delegacyi szukać winnych. Skoro szczęśliwym trafem wszyscy są w zasadzie przeciwnikami obstrukcyi, należałoby porozumieć się co do reformy regulaminu, wykluczającego obstrukcyę. Dyskusya o wewnętrzno-politycznej sytuacyi, przeprowadzona tutaj, nie zostanie, jak mowca ma nadzieję, bez pożytku.

Przechodząc do spraw delegacyjnych, polemizował mowca z del. Leuthnerem w obszernym wywodzie w sprawie kredytów dodatkowych w budżecie, w przedmiocie programu reformy wojskowej, zaprowadzenia systemu milicyi, który w Austryi nie jest możliwy itd.

W sprawie wychodźtwa zauważa sprawozdawca, że polscy posłowie wybrali drogę wiodącą szybciej do celu, aby upewnić się co do rzeczywistych zamiarów Administracyi wojskowej i rzeczywistego charakteru wydanych rozporządzeń. Sprawozdawca potwierdza w pełni prawdziwość danych przez P. Ministra wojny wyjaśnień i przyznaje mu, że zarządzenia władz nie przekraczały ram § 14. Rozporządzenia te przedostały się do wiadomości publicznej w zupełnie wykoszlawionej formie. Dość powiedzieć, że mówiło się o powszechnym zakazie emigracyi dla obowiązanych do służby wojskowej do 36 roku życia, gdy zakazu emigracyi wogóle nie było, także co do wychodźców powyżej 25 roku życia. Błędem było, że przeciw tym fałszywym wieściom odrazu nie wystąpiono energicznie, gdyż wskutek tego powstał wśród chętnych do emigracyi ruch, z którego dwa żywioły umiały korzyści ciągnąć: pewne ciemne egzystencye, które żyją z emigracyi i zawsze starają się legalne wychodźtwo przemienić w nielegalne, a po drugie pewne radykalne żywioły w Galicyi, które rzekomy zakaz emigracyi pragnęły wyzyskać do celów politycznych.

Jednym i drugim sprzyjała okoliczność, że niższe władze poczęły często całkiem mylnie stosować wydane przepisy kontrolne. Posłowie polscy postarali się tedy, aby już to ludność poinformowano jasno o duchu i rozmiarach zarządzeń kontrolnych i uspokojono ją, już to, aby niższe władze zastosowały się w interesie ludności w zupełności do intencyi Rządu. Można liczyć na pewno, że szkodliwa panika w najkrótszym czasie uspokoi się, ubolewania godne towarzyszące jej objawy znikną, a emigracya wprowadzona będzie napowrót na normalne tory.

Sprawozdawca prosił w końcu o przyjęcie *ordinarium* wojskowego.

Del. Mastalka zażądał, by P. Minister wojny powtórzył swe oświadczenie złożone w komisyi wojskowej Delegacyi węgierskiej w sprawie fortyfikacyj na południowo-

---

10)

ANNA NEUMANOWA.

ZABŁĄKANI.

POWIEŚĆ NA TLE WSCHODNIEM.

(Ciąg dalszy).

III.

Od dwóch tygodni przebywał Krzęcki w stolicy Egiptu; zajęty nowemi dlań wrażeniami, olśniony tą powodzią barw i światła, które nadają dziwny urok krajobrazom Wschodu, oczekiwał on z podniecona wyobraźnią dalszych przygód i wypadków.

Podobało mu się życie w koszarach angielskich; płacę pobierał wyższą, niż oficer austryacki; utrzymanie miał wygodne a stosunki koleżeńskie i służbowe były jak najmilsze. Czuł on to, co odczuwa każdy żołnierz angielski, że nawet jego przełożony szanuje w nim człowieka, a poza służbą uważa go jako kolegę. Poznał przytem, że dla rodowitego Anglika służba wojskowa jest rodzajem sportu z zapałem uprawianego.

Wprawdzie armia angielska w Egipcie składała się z rozmaitych żywiołów, gdyż wśród żołnierzy byli Szwedzi, Holendrzy, Niemcy, a nawet Włosi i Dalmatyńcy, pewność siebie jednak i buta angielska udzielała się i tym obcym żołnierzom. Anglicy byli dowódcami, więc i duch w armii panował angielski. Żołnierze ci uważają służbę wojskową jako niezły zawód, a „bary“ i piwiarnie, które dziś wszędzie nawet pod równikiem znaleźć można, zastępują im daleką ojczyznę. Stanisław jednak był Polakiem, a Polak idzie w obczyznę, nie tyle wiedziony nadzieją lżejszego niż w kraju zarobku, ile gnany rozbudzoną fantazyą, budującą mu zamki na lodzie, które potem niedola i tęsknota za krajem druzgocza i niweczą.

W pierwszych tygodniach swego pobytu w Egipcie nie miał jeszcze Stanisław czasu, aby myślą wracać do swoich; — przeciwnie wspomnienie każde usuwał nawet z niechęcią, gdyż przywoływało ono obraz nędzy i szarzyzny życia.

Czasami jednak, gdy powracał z rewii znużony i potem zlany, a kłęby gęstej gorącej pary, dobywające się z zalanej Nilem niziny Delty, kładły mu się na piersiach i tłumiły oddech, natenczas dreszcz go jakiś przebiegał na odgłos dzwonów odzywających się zdala z kaplicy znajdującej się w pobliżu koszar, obok cudownego drzewa, pod którem, według legendy, Matka Boska niegdyś spoczynek znalazła.

Po nad szczyty minaretów, przez pustynie i ogrody szły w dal dźwięki tych dzwonów, niosąc pobożne „Ave“, a za Stanisławem gnały jakieś głosy bratnie, jakieś znane postacie.

Ale młody żołnierz otrząsał się szybko z tych, jak je nazywał, sentymentów i jasnem okiem patrzył znów przed siebie, w przyszłość budującą mu zamki na lodzie.

Dżamilę Hanem i jej piękną córkę Zenab spotykał dość często w czasie urządzanych przez oficerów angielskich zabaw i wyścigów w alejach Gezireh i Szubry. Pomimo muślinowych zawojów i tkanin przysłaniających tak twarze księżniczek, jak i okna pojazdów, poznawał ją z łatwością po błyszczących oczach i rudawych promykach włosów, wyzierających z pod zawoju, a szczególniej po śmiałem, wyzywającem spojrzeniu.

Czy młoda muzułmanka zwracała na niego uwagę? czy go poznawała? Nie był tak zarozumiałym i śmiałym, aby to przypuszczać, a jednak czuł za każdem spotkaniem to jej dziwne spojrzenie, wpijające się w jego źrenice, zasypujące go iskrami, od których wyobraźnia młodzieńcza goreć zaczynała. Wtedy mimowoli myśl jego zrywała z niej te tajemnicze zasłony i przedstawiała mu ją cudownie piękną, więzioną w pałacach, jak zakletą królewnę z baśni.

Stanisław nie kochał dotąd nigdy; na chwilowe nawet miłostki mało miał w kraju czasu, swobody i pieniędzy, to też uczucie dla kobiety wydawało mu się dotychczas czemś świętem i pełnem uroku.

Pomimo scen gwałtownych, jakie wyprawiał matce, a które wynikały z gwałtowności jego charakteru i z rozgoryczonego widokiem jej niedoli usposobienia, przywykł był on otaczać czcią i szacunkiem każdą kobietę. Nie śmiał więc nawet marzyć o zbliżeniu się i poznaniu bliższem tej, którą uważał za niedostępną, niedosiężoną, zarówno z powodu jej wysokiego położenia towarzyskiego, jak i muzułmańskiego otoczenia.

Z niedowierzaniem więc i zdziwieniem słuchał rozmów kolegów, oficerów angielskich, ich przechwałek i opowiadań o intrygach miłosnych i tajnych schadzkach z haremowemi damami.

Pokazywano mu nawet mocno perfumowane bileciki i fotografie w bardzo śmiałych pozach i przejrzystych strojach, podpisane imionami muzułmańskiemi, a za pośrednictwem europejskich fryzyerek i lektorek przesyłane oficerom angielskim.

Przechwałki te raziły Stanisława; rzucały jednak jaskrawe światło na dzisiejsze rozluźnione obyczaje haremowych kobiet, które umieją zadrwić i z wysokich murów otaczających haremy i z okien kratami zasłonionych i z gęstych tkanin przysłaniających ich twarze. Nie darmo przysłowie arabskie mówi: „Zamknij babę do skrzyni, ona jeszcze na dnie znajdzie kochanka“.

Ciekawe też historyjki umiał opowiadać o stosunkach haremowych dzisiejszych wuj Stanisława, od lat dłuższych w Egipcie zamieszkały. Nieoceniony był to opiekun i przewodnik dla młodego żołnierza ten stary wujaszek. Nie był on rodzonym bratem, tylko dalekim krewnym matki Stanisława, nie poczuwał się też do obowiązku wspomagania zamieszkałej w kraju kuzynki, której nie znał prawie. Szczery jednak, a nieco butny charakter młodego krewniaka chwycił go odrazu za serce; przypomniał mu własną. w kraju spędzoną młodość i gorączkowe marzenia o awanturniczych podróżach i przygodach.

Stanisław wszystkie chwile, wolne od zajęć w koszarach, spędzał z wujem, zwiedzając zabytki Egiptu i ucząc się po angielsku i po arabsku, o ile to w tak krótkim czasie było możebne.

Najlepszą jednak nauczycielką arabskiego ludowego narzecza była dla Stanisława młoda kuglarka Zora. Od czasu awantury z Ahmedem trzymała się Zora dzielnie europejskich i tu spotykał ją młody żołnierz prawie codziennie. Podawała mu poufale rękę i rozpoczynała rozmowę, uzupełniając ją wymownymi gestami. aby Stanisław mógł lepiej zrozumieć jej słowa. Często też prosiła go, aby mówił po polsku i z dziwnem zainteresowaniem wsłuchiwała się w dźwięki obcej dla niej mowy. Łzawemi oczami wpatrywała się wówczas w Stanisława, z wdzięcznością przyciskając jego rękę do swych ust i piersi. Czasami siliła się, aby powtórzyć jaki wyraz polski, a gdy jej się to udało, klaskała w ręce z radości i okręcała się wkoło, jak gdyby w tańcu, powtarzając po arabsku: „Taib! taib!“ (dobrze! dobrze!).

(Ciąg dalszy nastąpi).

wschodniej granicy. Mowca nie zadowalając się oświadczeniem P. Ministra w sprawie demonstracyj we Włoszech, prosił przewodniczącego komisyi, by spowodował przedstawiciela Ministerstwa spraw zagranicznych do jawienia się w komisyi celem udzielenia wyjaśnień.

P. Minister wojny stosując się do życzenia del. Mastalki, powtórzył swe oświadczenie w sprawie fortyfikacyj na południu.

Przystąpiono do dyskusyi szczegółowej.

Del Nemec oświadczył, że nie zadowala go odpowiedź P. Ministra na sprawy poruszone przez socyalnych demokratów.

Po przerwie południowej obradowano dalej.

Del. Leuthner polemizował z wywodami P. Kierownika Ministerstwa skarbu, wskazując, że w obec żądań P. Ministra budżet był nadzwyczaj elastyczny, nie był zaś tak elastyczny wobec konieczności ludowych.

P. Minister spraw zagranicznych hr. Berchtold oświadczył, że informacye urzędowe w sprawie demonstracyj we Włoszech częściowo już nadeszły, częściowo zaś są w drodze; na podstawie otrzymanych informacyj można już kategorycznie zaprzeczyć wiadomościom o spaleniu chorągwi austryackiej w Wenecyi. W demonstracyi brali udział przeważnie studenci. Najgwałtowniejszy charakter przybrały demonstracye w Turynie, Medyolanie i Neapolu. Stosownie do faktycznego stanu rzeczy Rząd podniesie tę sprawę u rządu włoskiego. Nie ulega wątpliwości, że ta akcya prowadzona będzie w sposób odpowiadający stosunkowi sojuszowemu.

Del. Biały mówił: Wobec doniosłego znaczenia wychodźtwa dla Galicyi, przedstawiciele Koła polskiego, zanim sprawę tu poruszą, uważali za stosowne postarać się o konferencyę z przedstawicielami Zarządu wojskowego i Rządu, aby poznać poglądy Zarządu tego, a zarazem otrzymać dokładny opis stanu sprawy. Istotnie konferencya odbyła się.

Mowca zapytał teraz P. Ministra wojny, czy ten może urzędownie potwierdzić wywody sprawozdawcy o sprawie wychodźtwa, czy zechce udzielić bliższych informacyj, jakie Administracya wojskowa wydała instrukcye, aby zmniejszyć bezcelowe utrudnienie legalnego wychodźtwa.

P. Minister wojny, gener. Krobatin odpowiedział: Stosownie do życzenia del. Białego, podaję do wiadomości Wysokiej komisyi owe rozporządzenia Zarządu wojskowego, które wydano celem zapobieżenia naruszaniu obowiązku służby wojskowej przez wydalanie się z granic Państwa.

Bezstronnie je osądzając, przekonać się można, że Zarząd wojskowy bynajmniej nie ma zamiaru ukrócania emigracyi, koniecznej z natury stosunków ekonomicznych. Rozporządzeniem z roku 1914, numer 2255, oddział 2/w., wydało Ministerstwo wojny wojskowym władzom uzupełniającym I. instancyi instrukcyę, co do postępowania, jakiego mają przestrzegać przy załatwianiu podań o legitymacye podróżne, celem udaremnienia przekroczeń obowiązku służby wojskowej; instrukcyę tę zredagowano na podstawie „wewnętrznych wskazówek“, wydanych w tym samym przedmiocie przez Ministerstwo spraw wewnętrznych pod L. 2131 z r. 1914 władzom politycznym. W przytoczonym reskrypcie powiada Ministerstwo wojny: Szerząca się w Przedlitawii coraz więcej nieuprawniona emigracya, przynosząca szkodę nie tylko ogólnym państwowym i gospodarczym interesom Monarchii, lecz także najżywotniejszym interesom siły zbrojnej, dalej brak stosownej ustawy emigracyjnej, spowodowały Ministerstwo wojny w porozumieniu z interesowanemi centralnemi władzami do powzięcia postanowień, które zdołają złemu zapobiedz.

Wydaje się przeto instrukcyę. wyż wspomnianą, której właściwa idea musi być odpowiednio pojęta i poprawnie stosowana. O ile bardzo zależy na zwalczaniu nielegalnego wychodźtwa wszelkimi sposobami, to równocześnie Ministerstwa wojny daleki jest od myśli powstrzymania emigracyi, zwłaszcza sezonowej lub ograniczania prawa swobodnego przenoszenia się z miejsca na miejsce. Ułożona w duchu liberalnym instrukcya powinna być też liberalnie stosowana. Tylko tam podania o pozwolenie na wyjazd za granicę powinny i muszą być z pewną surowością traktowane, gdzie z całej sytuacyi wynika, że trzeba wystąpić przeciw machinacyom, zmierzającym do usuwania się od obowiązku stawiennictwa lub służby wojskowej. Instrukcya powinna być stosowana ze szczególnem zrozumieniem przedmiotu, aby nie było utrudnień tam, gdzie brak pracy zmusza do szukania zarobku za granicą; szablon jest wykluczony, każdy poszczególny wypadek powinien być objektywnie badany i indywidualnie osądzany. Pamiętać trzeba, że Zarząd wojskowy ma obowiązek jak najdalej idącego uwzględniania gospodarczych potrzeb ludności. Władze wojskowe mają ludności służyć radą i czynem i przez nieustanne objaśnianie doprowadzić do zrozumienia, że wydane zarządzenia absolutnie nie zawierają żadnej surowości, lecz, że uregulowanie i zaprowadzenie porządku w dotychczasowych niemożliwych stosunkach leży w interesie własnym ludności, ma na celu ustrzeżenie jej od szkód, a przedewszystkiem od wyzysku przez niesumiennych egentów emigracyjnych i przedsiębiorstwa. Ludność powinna stopniowo nabrać zaufania do tych zarządzeń. Starać się trzeba o jak największe rozpowszechnienie znajomości przepisów o wydawaniu legitymacyj podróżnych za granicę, a kontroli nad wychodźcami.

Stosownie do projektu Koła polskiego wyda Ministerstwo wojny w tym celu popularną broszurę i rozeszle ją wszystkim komendom, władzom wojskowym, pułkom i zakładom. Licząc się jak najdalej z gospodarczymi stosunkami ludności, projektuje Ministerstwo przesunięcie terminu głównego poboru i ćwiczeń na miesiące zimowe w tych okolicach, w których panuje szczególnie ożywione wychodźtwo sezonowe. Wydano już osobne zarządzenia w tym celu. Stosunki dotychczasowe poprawić się mogą tylko zwolna; warunkiem jest harmonijne współdziałanie z władzami politycznemi.

Do odczytanego reskryptu Ministerstwa wojny — wywodził P. Minister — dodać należy: Z powodu smutnych stosunków ekonomicznych w Galicyi, wywołanych licznemi przesileniami, poleciło Ministerstwo wojny wszystkim wojskowym komendom i władzom w Galicyi, aby przy opiniowaniu podań o legitymacye podróżnicze za granicę kierowały się jak największą względnością. Główny pobór dla emigrantów sezonowych przeniesiono w Galicyi i na Bukowinie na styczeń i luty 1914. Ponieważ zarządzenie to było nowością, skorzystało z niego tego roku tylko 6.000 popisowych. Nowość ta umożliwia emigrantom sezonowym wyjazd z Monarchii już w marcu nawet w tych latach, w których powołani są do poboru, umożliwia im zarobkowanie zagranicą aż do czasu powołania do szeregu.

Przygotowuje się odbywanie ćwiczeń w miesiącach styczniu i lutym, aby wychodźcy sezonowi w tym roku, w którym mają ćwiczenia, mogli jechać za zarobkiem, aby i ćwiczenie nie przypadało na czas robót sezonowych. Wojskowym komendantom uzupełniającym polecono uwzględniać jak najbardziej prośby o zmianę terminu ćwiczeń, jeżeli zmiana umotywowana jest wychodźtwem sezonowem.

Co do wspomnianej przezemnie na wstępie instrukcyi — ciągnął P. Minister dalej — wynika z niej jasno, że absolutnie niema mowy o zakazie wychodźtwa lub o granicy wieku, w którym ten zakaz ustaje. Cytowany w dziennikach tendencyjnie 36 rok życia, jako granica, od której wychodźtwo nie ma doznawać żadnych ograniczeń, jest wymysłem. Przeciwnie w godnych uwzględnienia wypadkach emigrować może nawet ten, kto jeszcze nie odbył czynnej służby, jeżeli prosi o odłożenie służby z uzasadnionych należycie powodów. Tak samo emigrować wolno każdemu, kto z udowodnionych powodów uzyska zwłokę obowiązkowego ćwiczenia, przypadającego na dany rok. Począwszy od 29 r. życia w bardzo rzadkich wypadkach istnieć będą utrudnienia w udzielaniu legitymacyj podróżnych za granicę; i to nawet wtedy nie będzie tych trudności, choćby dana osoba miała w tym 29 r. życia jeszcze odbyć ćwiczenie.

P. Minister wojny odczytał w końcu jeszcze szereg najważniejszych przepisów z powołanej na wstępie instrukcyi w dosłownem brzmieniu.

Z wywodów tych — zakończył generał Krobatin — Wysoka komisya niewątpliwie nabierze przekonania, że Ministerstwo wojny dalekie jest od tego, aby zapoznawać gospodarcze potrzeby ludności i że Ministerstwu głównie o to idzie, aby o ile możności umniejszyć liczbę wypadków nielegalnego wychodźtwa i ucieczki przed asenterunkiem.

Del. Mastalka wniósł rezolucyę, w której Delegacya wyraża w sprawie demonstracyj we Włoszech przekonanie, że Ministerstwo spraw zagranicznych zwróci uwagi rządu włoskiego na fatalne wrażenie, jakie te demonstracye wywołały u ludności austryackiej.

W głosowaniu przyjęto *ordinarium* wojskowe bez zmiany. Wśród przyjętych rezolucyj znajduje się także rezolucya del. Białego.

Z kolei przystąpiła komisya wojskowa Delegacyi austryackiej do kredytów na marynarkę.

Po przemowie del. Schlegla komendant marynarki Haus dawał wyczerpujące wyjaśnienia o potrzebach marynarki i wskazał na konieczność zastąpienia okrętów typem nowszej klasy. Mowca wykazał, że zawarty swego czasu przez Ministra Schönaicha pakt, według którego normalna zwyżka w budżecie marynarki miała wynosić tylko półtora miliona, nie da się utrzymać wobec wielkiego zapotrzebowania. Komendant wyraził nadzieję, że komisya zawotuje kredyty na marynarkę.

Na tem przerwano obrady. — Dziś ciąg ich dalszy.

Z komisyi spraw zagranicznych Delegacyi węgierskiej.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi spraw zagranicznych Delegacyi węgierskiej, referent Nagy i podniósł, że rząd węgierski niezłomnie stoi przy trójprzymierzu.

Del. Apponyi przywiązuje wielką wagę do dobrych stosunków z Rumunią, przestrzega jednak przed budzeniem pozoru, jakoby Austro-Węgry ubiegały się o przyjaźń z Rumunią i potrzebowały jej więcej niż Rumunia przyjaźni Monarchii.

Del. Windischgraetz domagał się odrzucenia budżetu i krytykował bardzo ostro całą dyplomacyę austro-węgierską, wskazując na gorączkową propagandę Rossyi na Bałkanach, specyalnie w Bułgaryi oraz na to, że na wszystkich pograniczach Państwa objawia się ruch irredentystyczny. *Exposé* wskazuje na położenie bardzo poważne. Mowca nie może pochwalać polityki, która, wedle niego, prędzej czy później doprowadzi Państwo do upadku.

Del. Rakowszky oświadczył, że opozycya ze względu na smutne stosunki w parlamencie węgierskim powstrzyma się od głosowania.

Na tem obrady przerwano. Dziś ciąg ich dalszy.

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 11 maja.

(*aw.*) Przebieg dyskusyi delegacyjnej jest bardzo zajmujący. Delegacya obraduje w okolicznościach wyjątkowych. Zamknięta trybuna parlamentarna pociąga za sobą w następstwie konieczność omawiania także i spraw polityki wewnętrznej na forum, które zasadniczo zajmuje się tylko kwestyami polityki zagranicznej i wspólnej.

Daje to bardzo pożądaną sposobność

---

31)

MATKA.

(*Artur Dourliac: Le supplice d' une mère*).

XIV.

(Ciąg dalszy).

— Jak już wiecie — mówił dalej dr. Yrvoix — Renia umierała z wycieńczenia i trawiącej gorączki. Wszystkie środki wzmacniające okazały się bezskuteczne: trzeba było krew odnowić. Ale jak? Jan, który jest autorem znakomitej rozprawy o transfuzyi krwi, zaproponował mi użycie tego sposobu. Była to ostatnia deska ratunku! Lecz wobec tego środka jesteśmy jeszcze niedoświadczeni. Kilku uczonych lekarzy, pomiędzy nimi Béhier, otrzymało zadowalające rezultaty dla chorych, lecz za to niezbyt korzystne dla tych, z których krwi korzystano. Jan utrzymywał, że wynalazł metodę całkiem pewną, ale ktoby się znalazł, by jej doświadczyć na sobie? Dwaj dziadkowie oddaliby niewątpliwie wszystką krew swoich żył, ale tutaj trzeba było krwi młodej i czystej; Jan poprostu swoją ofiarował.

— Mój syn! — zawołała pani Cauvy z wyrazem nie dającym się opisać.

— Mój brat! — powtórzyła Lucy drżąca i przestraszona.

— Uspokój się moje dziecko i kochana pani także; Jan ma się zupełnie dobrze, a jeżeli panie chcą go zobaczyć, powóz pana Desneuille czeka na dole.

Usunąwszy się na fotel z twarzą w dłoniach, matka łkała konwulsyjnie.

— Niechże pani tak nie płacze — błagał poczciwy doktor bardzo wzruszony — niema się czego obawiać, zapewniam panią, niema najmniejszego niebezpieczeństwa, najmniejszej komplikacyi... Jan chciał przyjść sam panią uspokoić; ja się temu sprzeciwiłem z nadmiaru ostrożności; ale czeka na panie w pałacu Desneuille. Chodźmy, proszę pani.

— A ja, doktorze?

— Ty także pieszczoszko. Jan pragnie widzieć was obie.

Matka potrząsnęła głową i ocierając oczy, ozwała się:

— Przysięga mi pan, doktorze, że nie ma żadnego niebezpieczeństwa?

— Zapewniam panią, że za dwa tygodnie ani śladu nie zostanie. Zresztą sama pani osądzi.

— Nie... Jeżeli tak jest... wolę... Lucy pojedzie sama... czuję się złamana... potrzebuję skupić się w samotności.

— Jak się pani podoba — odrzekł doktor zdziwiony — zabieram więc córkę, która wkrótce wróci panią uspokoić; łatwiej jej pani niż mnie uwierzy. Chodźmy, pozostawmy panią Cauvy w spokoju.

Umyślnie puścił naprzód starą pannę, która węszyła jakąś tajemnicę i powtarzała, wyciągając ręce do nieba:

— Jezu Panie! kto sobie mógłby wyobrazić podobne wymysły! czuję się na pół umarła ze strachu i pójdę zapalić przed ołtarzem świecę na intencyę tego biednego dziecka!

— Bardzo dobrze! z pewnością będzie pani wysłuchana. A taki fakt rzadko się pani wydarzy....

I popychając ją przed sobą, zamknął drzwi za nią, sam zaś wrócił szybko do matki nieruchomej, jakby pogrążonej w odrętwieniu.

— Proszę nie słuchać tej starej wariatki! — wyrzekł z szorstką nieco dobrodusznością. Niema obawy o jakiekolwiek niebezpieczeństwo. Idzie pani z nami?

— Nie — szepnęła słabym głosem.

— Ma więc pani żal do mnie, że przyjąłem ofiarę syna, nie radząc się pani?

— Żal do pana?... że Jan oddał krew swoją dla Reny Desneuille? — zawołała z widocznem podnieceniem.

I składając ręce z wyrazem dziękczynienia:

— Błogosławię pana za to!

. . . .

— Doprawdy — mówił tego samego dnia doktor Yrvoix swemu przyjacielowi panu Parker — nigdy nie potrafię zrozumieć dobrze pańskiej kuzynki: matka Francuzka, oczy wydarłaby mi za to, że naraziłem życie jej dziecka, a ona, o mało na kolana przedemną nie padła. Ta kobieta jest podziwienia godna i niezrozumiała.

— Może panu to wszystko kiedyś wyjaśnię — odrzekł Amerykanin poważnie. — A propos, czy są jakie wiadomości o Andrzeju?

— Wyborne! — z zapałem studyuje ustawy....

— A nie mówiłem panu?... posłyszał „śpiewającego ptaszka“.

— Ależ gdzie? jakiego ptaszka? na Boga!

— Nad brzegami Oise, doktorze.

XV.

Zwolna, jak piękna pochylona lilia, która wyprostowuje się pod dobroczynnym deszczem, Rena wracała do życia.

Giętka i wiotka jej postać, pochylona pod nadto ciężkiem brzemieniem, prostowała się jak trzcina; przejrzyste ręce o bladych żyłach, barwiły się różowo przy końcu paznokci; krew, która gorączkowemi plamami znaczyła dotąd jej policzki, zdawała się teraz skupiać na ustach czerwonych, jak kwiat granatu; wreszcie oczy jej zapadnięte, ciemnym kręgiem otoczone, błyszczały teraz żywo, szczególnie, gdy wdzięczne i wzruszone, spoczywały na tym, który ją uratował i którego wszyscy w pałacu Desneuille uważali prawie za czarodzieja.

Dziadek Juliusz okazywał mu głęboką wdzięczność, a ręce jego wyciągnięte w wybuchu serdeczności, uśmiech życzliwy, który rozjaśniał surowe jego rysy, tworzył uderzający kontrast ze zwykłą oziębłością i narzuconą sobie ironią.

Darmo się bronił: serce mu rosło w piersiach z radości.

Co do dziadka Aymé, ten nie bronił się wcale, wyśpiewując każdemu pochwały młodego człowieka, wynosząc pod niebiosa jego zasługi, zalety, jego przykładne postępowanie.

— Zrób z niego od razu świętego i nie mówmy o tem więcej! — powtarzał bankier, bawiąc się dokuczaniem mu.

— Byłoby to lepiej, niż go niedoceniać po wielkiej przysłudze, jaką nam wyrządził!

— Nie jest to moim zamiarem, przeciwnie; jeżeli mu odmawiam aureoli błogosławionych, przyznaję mu jednak zalety uczonego i filozofa, większej wartości niż twoje.

— Dajże mi pokój ze swimi filozofami! Oni by ciebie nie pocieszyli po stracie dziecka, a uczeni by jej nie uleczyli.

— A czy ty odniosłeś większe powodzenie z twojemi świecami i pacierzami?

— Naturalnie! błagałem Boga, by nam wrócił Lenę i wrócił ją nam.

— Za pośrednictwem człowieka.

— Oczywiście! Monarchowie przecież posługują się posłami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

hr. Stürgkhowi do zabierania głosu i wyjaśniania sytuacyi. Daje także możność odpierania zarzutów zapewne nader efektownych, ale często niesprawiedliwych, a jeszcze częściej nieuzasadnionych.

Po odroczeniu Izby słyszało się ciągle o tem, że Szef Rządu jest nieprzyjacielem parlamentaryzmu, ugody narodowościowej w Czechach i zwolennikiem § 14! Należało to niejako do programu każdego opozycyjnego zebrania, każdego artykułu wstępnego. Hr. Stürgkh nie reagował osobiście na to tak długo, póki nie usłyszał powtórzenia tej samej śpiewki z ust przedstawiciela parlamentarnego w Delegacyach. Ale wówczas uznał P. Prezydent Ministrów za stosowne wystąpić jawnie i stanowczo przeciwko tym wszystkim, którzy chcą z dobrej czy złej woli siać niechęć i brak zaufania do Rządu, którzy walczą argumentami opierającymi się na fałszywych informacyach, lub fałszywych premissach. Jakąż korzyść odniosłoby zresztą Państwo, lub społeczeństwo, gdyby Rząd był puścił się na drogę dalszych eksperymentów i odwlókł jeszcze na pewien czas odroczenie Izby? Opinia publiczna, nawet ta, która dzisiaj podnosi najgłośniejszy alarm, przyznawała prawie, że jednogłośnie, że w tych warunkach i w tym składzie rzeczy dalsza działalność Izby nie doprowadziłaby do żadnych wyników i raczej utrudniłaby sytuacyę, aniżeli ją wyjaśniła. Czy mógł wówczas ktokolwiek dać rękojmię przeprowadzenia w drodze normalnie terminowej ustawy o kontyngencie rekruta? P. Prezydent Ministrów miał więc pełne prawo zapytania się teraz w Delegacyach, jakie zajęłyby one stanowisko, gdyby stanął przed niemi Szef Rządu, który nie potrafił na czas załatwić kwestyi tak doniosłej, i tak koniecznej? Słusznie podnosi *N. W. Tagblatt* siłę argementacyi tego pytania i... cierpliwość Premiera, który mógłby był niejedno wyrzec słowo ostre i nieprzyjemne pod adresem swoich przeciwników. Zasadą hr. Stürgkha jest wszakże nie rozgoryczać, lecz łagodzić, nie mącić, lecz klarować zwierciadła życia publicznego. Jedynem jego zadosyćuczynieniem było przypomnienie tego, co zdziałał, wskazanie na wytrwałe i rozliczne usiłowania zmierzające do ratowania osiadłej na mieliźnie nawy parlamentarnej i oddanie pod sąd bezstronny wyników tej akcyi.

Hr. Stürgkh zakończył swoje dwukrotne przemówienie zapewnieniem, że najbliższem jego zadaniem i celem będzie osiągnąć porozumienie w sprawie czeskiego Sejmu i wprowadzenie Izby posłów znów na tory normalnej pracy. Jest to najlepsza, najwymowniejsza odpowiedź na wszelkie zarzuty. Wróg parlamentu i ugody narodowościowej, zakapturzony zwolennik absolutyzmu nie składałby z pewnością takiego oświadczenia.

Interesujący jest komentarz do mowy hr. Stürgkha, jaki ogłosiło *Deutsches Volksblatt*: „Zbadawszy oskarżenia podnoszone przeciwko Rządowi, należałoby przedewszystkiem rozprawić się z dwoma zasadniczymi punktami tych zarzutów. Pierwszy z nich opiera się na argumencie, iż Rząd powinien był ustąpić, ponieważ Izba okazała się niezdolną do pracy, drugi, domaga się usunięcia obstrukcyi w Izbie z pomocą zwołania Sejmu czeskiego bez żadnych zastrzeżeń i bez przygotowania terenu pod jego obrady.

W każdem parlamentarnie rządzącem się państwie Rząd wnosi dymisyę i zdaje ster w inne ręce tylko w tym wypadku, jeżeli ma przeciwko sobie większość Izby, a nie ma nadziei zdobycia tej większości przeprowadzeniem nowych wyborów. Domagać się wszakże dymisyi Gabinetu dlatego, że niesumienna obstrukcya uniemożliwia zwartej większości jej działalność parlamentarną, znaczyłoby obstrukcyę ową premiować i pomagać zwycięstwu anarchii nad konstytucyą! Żądać wreszcie zwołania Sejmu czeskiego „poprzez głowy Niemców“, nie byłoby niczem innem, jak tylko ukróceniem tych praw narodu, które za każdą cenę przestrzegane i obronione być muszą.

Montags Revue rozprasza legendę o nadziejach przywiązywanych do nowych wyborów. Nie zmieniłyby one w niczem sytuacyi, tak samo, jak zmiana Gabinetu. Gdyby ów środek był skuteczny, byłby hr. Stürgkh pierwszy z tych, którzy go zalecają. Nie jest on wszakże „Kleberem“ i nie trzyma się kurczowo fotelu Premiera, bo postępowałby inaczej, chcąc zapewnić sobie przyszłość na ławie rządowej. Hr. Stürkgh działał tak, jak nakazywała mu odpowiedzialność przed Państwem i społeczeństwem i nie oglądał się na następstwa parlamentarne, składając raz jeszcze dowód swej bezinteresowności i lojalności. Doświadczenia ostatnich lat pouczyły, że obstrukcyi nie leczą ani dymisye, ani nowe składy Gabinetu. W tym wypadku uchodziłoby to przeciwnie za zwycięstwo obstrukcyi.

Hr. Stürgkh zdaje sobie z tego sprawę doskonale, i nie chce dopuścić do nowego tryumfu obstrukcyi.

To, co się dzisiaj dzieje, jest po prostu kuracyą chorego organizmu, jest nauczką, która powinna opamiętać obstrukcyę i przekonać ją, że nie wolno jej bezkarnie lekceważyć interesów Państwa i ludności.

Z pod berła rossyjskiego.

[Łohojsk].

Zamierzona sprzedaż olbrzymich dóbr Łohojskich gener. Rennenkampfowi, wywołała w całej prasie polskiej ogromne poruszenie. Tu i ówdzie padło zdanie ostre pod adresem najbliższych spadkobierców hr. Tyszkiewicza, nie zawsze usprawiedliwione, nie od rzeczy więc będzie powtórzyć notatkę *Kuryera Litewskiego* w tej głośnej już dzisiaj sprawie, posiadającego, jak przypuszczać można, informacye z pierwszej ręki. Nastręcza ona zresztą sporo uwag ogólniejszego znaczenia a umiejącemu czytać między wierszami, nasunie niejeden temat do głębszego zastanowienia się nad anormalnością pewnych związków i stosunków.

Cytowany dziennik pisze:

Zmarły Józef hr. Tyszkiewicz posiadał dobra na Rusi i w Mińszczyźnie. Dobra na Rusi, stanowiące dwa klucze: Bilkę i Dawidówkę razem około 15.000 dzies. nie przedstawiają na razie żadnych komplikacyj, więc o nich nie mówimy; rzecz w danej chwili idzie o majątki mińskie, na które składa się klucz Łohojski (majątek Łohojsk, Antonopol i Słobódka), obszaru około 20.000 dzies., dziedziczny w rodzie Tyszkiewiczów, i Dziedziłowicze, obszaru około 12.000 dzies., nabytych przed kilku laty od p. Henryka Ślizienia.

Ponieważ majątki wołyńskie przechodzą drogą spadku po matce zmarłego z domu Nowowiejskiej, i obecnie więc puścizna po hr. Józefie przechodzi na dwie linie: po mieczu i po kądzieli.

Majątki w Mińszczyźnie przechodzą w sposób następujący: Łohojsk, Antonopol i Słobódka do p. Stanisława Szadurskiego i do córki Kazimierza Szadurskiego, Maryi Szadurskiej i Margerity Echingerowej, żony adwokata-Niemca w Berlinie, wychowanej zresztą w Niemczech. Wdowa po hr. Józefie hr. Marya Krystyna z Brandtów Tyszkiewiczowa ma dożywocie na wszystkich tych majątkach.

Dobra Dziedziłowicze przechodzą w $^{1}/_{7}$ na wdowę, a reszta na wyżej przytoczonych Szadurskich.

P. Stanisław Szadurski, oddawna ożeniony z Rossyanką, przebywa stale na południu Rossyi; dzieci jego są już prawosławne.

Poza tem samo utrzymanie majątków w obecnym ich stanie obciążenia masą długów (wekslowych przeważnie, bo długu bankowego na dobrach Łohojskich jest zaledwie około 180.000 rubli) jest dla sukcesorów niemożliwe z powodu braku u tych ostatnich odpowiedniego kapitału obrotowego. P. Echingerowa przytem, o ileby nie można było jej spłacić, jako cudzoziemka musiałaby odziedziczoną ziemię w każdym razie sprzedać.

Wogóle więc sprzedaż Łohojska jest koniecznością, a zresztą przy podziale dóbr tych pomiędzy sukcesorami przechodzą one z czasem w każdym razie w ręce nie polskie dalszych pokoleń.

W danej chwili sprawa przedstawia się w ten sposób, że gen. Rennenkampf daje o pół miliona rubli więcej od kandydatów Polaków, a popiera generała p. Stanisław Szadurski, który poprzednio oddał plenipotencye pp. Stanisławowi Hoffmanowi i Michałowi Wołłowiczowi, a następnie obu usunął od sprawy i powierzył ją adw. Załkindowi (ojcu). Plenipotentami córek po Kazimierzu Szadurskim są w dalszym ciągu pp. Wołłowicz i Hoffman, a ze strony wdowy po hr. Józefie Tyszkiewiczu, prowadzą sprawę pp. mecenasi Ignacy Witkiewicz i Wiktor Janczewski, oraz p. Ludwik Uniechowski. Oprócz tego pp. Wołłowicz i Uniechowski byli opiekunami masy spadkowej i poniekąd są nimi dotychczas.

Główną akcyę prowadzi sam p. St. Szadurski, a z pełnomocników adw. Zalkind. Oni, oczywiście, nic przeciwko sprzedaży klucza gen. Rennenkampfowi mieć nie będą.

Reszta pełnomocników zaś jest już dziś o tyle skrępowana, że realnej akcyi, pomimo chęci, przeciwstawić nie jest w możności.

Cała odpowiedzialność za podobną sprzedaż spada tedy na p. Stanisława Szadurskiego i jego głównego pełnomocnika, adw. Załkinda, który oczywiście tam sprawę kieruje, gdzie widzi najlepszy dla siebie interes. Ani jednego, ani drugiego strona społeczna nie zdaje się w najmniejszej mierze obchodzić.

Jeżeliby się jednak trafił Polak, chcący kupić, któryby dał tę samą sumę, sprawa może być uratowana.

Wybory ściślejsze we Francyi.

Przeprowadzone wybory ściślejsze dozwalają urobić sobie już pewien obraz ugrupowania stronnictw w Izbie deputowanych, jakkolwiek nie dają jeszcze jasnego wyobrażenia o przyszłej oryentacyi we francuskiej polityce wewnętrznej. Wybory ogółem wzięte nie dały też stanowczej odpowiedzi na pytanie, jakie jest stanowisko kraju wobec trzech wielkich zagadnień: trzyletniej służby wojskowej, reformy podatkowej i reformy wyborczej, a to z dwu przyczyn: po pierwsze ponieważ kwestyi tych nie postawiono oddzielnie, powtóre zaś, ponieważ w wyborach ściślejszych prawica głosowała na niektórych republikanów, niektórzy republikanie na kandydatów prawicy, wielu zaś radykałów na socyalistów. Ogółem w lokalach wyborczych zawierały się tym razem pakty pomiędzy ludźmi, których co do przekonań politycznych żadna nie łączy wspólność.

Jak stale dotąd, tak i tym razem, okręgi nadgraniczne, silnie obsadzone wojskowością, wysłały do parlamentu przeważnie nacyonalistów, okręgi północne — konserwatystów i t. z. półrepublikanów, zachód zaś, zwłaszcza okręgi nadmorskie — monarchistów, lub kandydatów skłaniających się mniej lub więcej ku monarchizmowi Centrum Francyi jako też jej południe okazały swą sympatyę znowu radykałom i prononsowanym republikanom.

Ściśle trzymając się znanych faktów, przewidzieć można, że żadne ze stronnictw walczących o władzę nie odniosło stanowczego zwycięstwa. Nie odniósł go rząd, jakkolwiek dzięki paktowi z socyalistami wyszedł z kampanii wcale dobrze; nie odnieśli republikanie, progresiści, briandyści, Barthouiści. Millerandyści, ponieważ rozdział sił nie ułożył się w Izbie na ich korzyść. Nie może też chlubić się tryumfem prawica, która — wyjąwszy Paryż — nigdzie zresztą nie uzyskała godnego uwagi przyrostu. Tak samo też bez dumnej glory zwycięzców wyszli socyaliści. Wprawdzie zastęp posłów pod ich sztandarem wzmógł się liczebnie, nie do tego jednakowoż stopnia, by mogli bez pomocy radykałów stanowczy wpływ wywierać na kierunek polityki francuskiej.

Nowa zatem Izba przedstawiać będzie bardzo niejasny obraz. Możliwe kombinacye są następujące:

Ster ujmą „umiarkowani“ poparci przez prawicę. W tym jednakże wypadku większość byłaby tylko nieznaczna, a natomiast naprzeciwko niej stanęłaby liczebnie silna opozycya radykałów i socyalistów, z którą trzebaby nieustanne i zacięte staczać walki.

Albo też rządzić będą radykalni w połączeniu z socyalistami. Kwestya jednak, jakich ofiar zażądają od radykałów socyaliści za poparcie. Gdyby te ofiary miały być zbyt znaczne, to prawdopodobnie oderwałaby się część umiarkowanych radykałów od stronnictwa rządowego, które wtedy popadłoby w mniejszość.

Możliwe jest także objęcie rządów przez radykałów sprzymierzonych z umiarkowanymi republikanami. Stworzyliby oni liczebnie silne centrum, bez prawicy i bez socyalistów. Ta kombinacya wydaje się najprawdopodobniejsza i prawdopodobnie najlepiej odpowiadałaby intencyom prez. Poincarego. Partya jednak w ten sposób skombinowana, byłaby wprawdzie liczebnie silna, brakowałoby jej jednakże dostatecznej wewnętrznej spójni. Wybrane w imię odmiennych programów stronnictwa prawdopodobnie trudno byłoby utrzymać stale w harmonii. To jedna, to druga strona rwałaby się do hegemonii. Zresztą jestto rzeczą znaną, doświadczeniem zdawien dawna stwierdzoną, że „linie pośrodkowe“ — a taki właśnie charakter przypadłby wspomnianej kombinacyi — we Francyi nie mają szczęścia. Rząd na takiej kombinacyi oparty popadłby rychło w bezwładność, gdyż musiałby unikać zajęcia stanowiska wobec wszystkich ważniejszych kwestyj.

Gdyby więc p. Doumergue zechciał podać się do dymisyi, to p. Poincaré miałby nie łatwy wybór. Ale ministerstwa nic do tego kroku nie zmusza. Owszem odzywają się — przynajmniej w pismach panu Doumergue życzliwych — głosy, że rząd odniósł w wyborze sukces i że ma w Izbie większość, co najmniej 50 głosów, zapewnioną.

W każdym jednak razie stworzona wyborami sytuacya nie jest taka, by z góry i stanowczo przewidzieć było można, co uczynią pp. Doumergue i Poincaré. Najprawdopodobniej oni sami nie umieliby jeszcze odpowiedzieć na to pytanie.

Najprawdopodobniej nowa Izba różnić się nie będzie od poprzedniej, o której ktoś powiedział, że nigdy jeszcze trzecia Republika nie miała równie słabego parlamentu. A więc niewątpliwie powtórzą się wspaniałe programy, świetne przemówienia, hałaśliwe walki, olśniewające przyrzeczenia i ogromne rozczarowania, a koniec końcem z całego tego środowiska wyjdzie znowu dawne hasło: „Wzmocnienie pokoju za pomocą zwiększonych zbrojeń“.

KRONIKA.

Lwów, 12 maja.

Kalendarz.

Środa (13 maja): Serwacego. — Cichosława. — Jakowa ap.

Wschód słońca o godzinie 3·43 rano, zachód słońca o godzinie 6·56 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 9 Cel.

— **List Ojca św. do JE. ks. Biskupa Pelczara.** Pismo *Acta Apostolicae Sedis*, organ urzędowy Stolicy św., ogłasza w nr. 6 z dnia 23 kwietnia b. r. list Ojca św. do ks. Biskupa przemyskiego, który w przekładzie opiewa:

Do Najprzewielebniejszego IMCI Księdza Józefa Sebastyana Pelczara, Biskupa przemyskiego obrządku łacińskiego, z powodu Jego Jubileuszu kapłańskiego i zwołania przezeń Synodu dyecezyalnego.

Czcigodny Bracie! Pozdrowienie Ci i błogosławieństwo apostolskie. Wiadomości tyczące się Ciebie, które otrzymujemy, miłe nam są bardzo i sprawiają, że z wielką przychylnością i miłością do Ciebie się zwracamy. Są to wiadomości o tem, że obchodzić masz wkrótce pięćdziesiątą rocznicę kapłaństwa Swego i na czas, tej rocznicy bliski, Synod dyecezyalny zwołałeś. Z tych dwóch odbyć się mających uroczystości jedna drugą zdobi i jedna drugiej niezwykłego dodaje znaczenia. Nie może zaiste znaleźć się szczytniejszy sposób święcenia tak poważnej rocznicy kapłaństwa na mozolnych spędzonego pracach, nad zaznaczenie jej tak doniosłym czynem gorliwości i pieczołowitości pasterskiej. Co do Nas, wyrażamy Ci radość Naszą z powodu tych obydwu uroczystości i życzymy z serca, by one obydwie Tobie i owieczkom Twoim przyniosły i pożytki pożądane i wiele pociech świętych. Jedno i drugie niech Wam zjedna błogosławieństwo apostolskie, którego w zakład najobfitszych łask Bożych i na znak miłości i przychylności Naszej, Tobie Czcigodny Bracie, a zarazem Twemu Duchowieństwu i Ludowi najmiłościwiej w Panu udzielamy.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 12 kwietnia w roku 1914, Pontyfikatu Naszego jedenastym.

Pius PP. X.

— **Delegatami Towarzystwa dziennikarzy polskich** na międzynarodowy kongres prasowy w Kopenhadze mianował Wydział Towarzystwa pp. dr. Adama Doboszyńskiego (Kraków, *Nowa Reforma*) i Włodzimierza Zawadzkiego (Lwów, *Gazeta Narodowa*).

— **Z Uniwersytetu.** PP. Józef Leon Wilhelm Czeczel Nowosielecki rodem z Żółkwi, Józef Kozioradzki rodem z Budzanowa, Oskar Alexandrowicz rodem z Drohobycza i Abraham Czobin rodem z Husiatyna, otrzymali w Uniwersytecie lwowskim stopień doktorów praw, a p. Henryk Feliks Lewicki rodem z Borszczowa, stopień doktora wszech nauk lekarskich.

Pp. Izaak Aleksandrowicz, Aleksander Blankstein z Krakowa, Maks Reich z Wadowic i Władysław Vetter z Jaworowa w Galicyi, kandydaci adwokacey, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów praw.

— **Wykaz liczebny wychodźców,** zatrzymanych we Lwowie w I. kwartale 1914 z powodu, że byli w wieku pełnienia obowiązku służby wojskowej i nie mieli dokumentów. Powiat: Bóbrka 14 osób, Bohorodczany 3, Brody 7. Brzeżany 10, Buczacz 2, Czortków 1, Drohobycz 1, Horodenka 9, Husiatyn 2, Gródek Jagielloński 5, Kałusz 1, Kamionka strumiłowa 26, Kołomyja 6, Lwów 2, Podhajce 3, Peczeniżyn 1, Przemyślany 7, Radziechów 22, Rohatyn 20, Rawa Ruska 1, Rudki 3, Skałat 10, Stanisławów 2, Tarnopol 6, Trembowla 4, Tłumacz 2, Sokal 1, Zborów 25, Zbaraż 14, Złoczów 29, Żółkiew 16, Zaleszczyki 1, razem 256 osób.

— **O położeniu wychodźców w Kolumbii (Ameryka południowa).** Ustawa rzeczypospolitej kolumbijskiej z dnia 5 listopada 1913, l. 52 zawiera przepisy o utworzeniu wydziału dla spraw immigracyi, który ma zajmować się kolonizacyą terytoryum Caquetá i Putumayo.

Z początkiem lutego b. r. pojawiły się w prasie tamtejszej artykuły, z których można wnosić, że jedno z przedsiębiorstw transportowych w Paryżu objawiło rządowi kolumbijskiemu gotowość sprowadzenia do Kolumbii 300 rodzin ze Szwajcaryi, Tyrolu i Niemiec, a — w razie potrzeby — pozyskania dla tej sprawy jeszcze 700 rodzin. Rodziny te mianoby najprawdopodobniej osiedlić na terytoryach Caquetá i Putumayo.

Terytorya wspomniane pokrywają po największej części puszcze leśne lub bagna, wobec czego Europejczycy nie mają tam odpowiednich warunków bytu. Febry, wszelkiego rodzaju choroby i niebezpieczeństwa dzikich krain podzwrotnikowych zdziesiątkowałby osadników.

Z tego powodu ostrzedz należy usilnie ludność przed wychodźtwem do Kolumbii.

— **Wieczór muzyczny** szkoły panny Janiny Illasiewiczówny odbędzie się w piątek 15 b. m. w Kole literacko-artystycznem o godzinie pół do 8 wieczorem. Na program składają się utwory Mozarta, Brahmsa, Glucka, Schumanna, Chopina, Liszta, Szymanowskiego, Dworzaka, Leszetyckiego, Różyckiego i t. d. Wokonania podjęły się pp. Semkowiczówna, Standówna, Krajewska, Waydówna, Słoniewska, Hüblówna, Amonówna, Kostantinówna, Kreinerowa i p. S. Traczewski. Wieczór ten budzi w

kołach muzycznych duże zainteresowanie. Wstęp 1 korona.

— **Dalsze odkrycia na Wawelu.** Kierownictwo odnowy Zamku królewskiego na Wawelu przystąpiło w tych dniach do prac około przeprowadzenia wentylacyj we wszystkich salach Zamku. W tym celu rozpoczęto prowadzić kanały pod parterowemi salami, szczególnie w tych częściach Zamku, gdzie nie ma piwnic. Podczas takich robót w północno-zachodniej części Zamku pod salami odkryto znowu części murów pochodzenia romańskiego. Wedle oceny znawców, mają to być resztki murów z dawnych kościołów z czasów jeszcze przed wybudowaniem katedry wawelskiej t. j. z XI. wieku. Fragmenty tych murów posuwają się coraz bardziej w stronę katedry, co świadczy wyraźnie, że katedra powstała na gruzach dawnego kościoła romańskiego.

W tej samej stronie Zamku znaleziono kilka skorup glinianych ze starą polewą, co świadczy także o starodawnem ich pochodzeniu. Pod cegłami i rumowiskiem w jednej z sal, koło starego muru romańskiego, znaleziono kafle pięknej, artystycznej roboty, na jednej kafli wyryty jest rok „1534". Wyraźnym jest więc znakiem, że pochodzą one z czasów Zygmunta I. Na wpół rozbita kafla, znaleziona o kilka metrów od poprzednich ma napis „Carolus V.", a obok niej znaleziono kaflę z herbem Sforzów, t. j. z wizerunkiem węża, trzymającego dziecko w paszczy. Kafle te, jak widać, pochodzą z XVI. wieku, herb bowiem wskazuje panowanie Zygmunta I. i jego małżonki Bony.

Prowadzone są także roboty konstrukcyjne w wiązaniach żelaznych dachu od strony ul. Grodzkiej. Cały dach jest już prawie gotów, a w tych dniach rozpocznie się pokrywanie tej części dachu dachówką czerwoną.

— **Związek słuchaczów inżynieryi lądowej,** Szkoły politechn. we Lwowie, skupiający w sobie niemal wszystkich słuchaczów obu wydziałów Politechniki lwowskiej, stara się każdego roku o uzyskanie odpowiedniej liczby praktyk płatnych na czas wakacyjny, pragnąc w ten sposób przyjść swoim członkom z pomocą w nabyciu wykształcenia praktycznego.

Związek zwraca się przeto do społeczeństwa z gorącą prośbą o poparcie tych celów i udzielenie mu pewnej ilości praktyk na czas wakacyjny, t. zn. od połowy lipca do połowy października.

Związek prosi o odpowiedź, jakoteż w razie przychylnej decyzyi o podanie warunków i wyszczególnienie rodzaju robót i wymagań swoich od kandydatów, pod adresem: Lwów Politechnika, Związek słuchaczów inżynieryi.

— **Z Konserwatoryum gal. Towarz. muzycznego.** Trzeci koncert uczenic i uczniów Konserwatoryum odbędzie się dnia 14. maja, we czwartek. — Początek o godzinie 7 wieczorem. — Bilety do nabycia w kancelaryi Konserwatoryum, Chorążczyzna l. 7, w godz. urzęd. 10—1 i 4—7.

— **Bursa dla terminatorów im. Dekerta.** Obecna bursa im. Dekerta jest tylko zaczątkiem, z którego ma wyrosnąć wielka, celowo urządzona bursa dla terminatorów, najpierw jedna, a potem dalsze. Pod budowę gmachu dla bursy miasto ofiarowało już grunt naprzeciw szkoły przemysłowej, a prezydent Neuman osobistymi zabiegami zebrał na ten cel kilkadziesiąt tysięcy koron i ma nadzieję, że może jeszcze w tym roku przystąpi do budowy bursy na 130 wychowanków. Lecz i ta bursa nie wystarczy jeszcze na wszystkie potrzeby. We Lwowie jest do tysiąca polskich terminatorów, a oprócz czterdziestu kilku wychowanków w bursie im. Dekerta, takiej liczby wychowanków w bursie im. św. Stanisława Kostki i kilkunastu wychowanków w bursie Grunwaldzkiej — wszyscy inni skazani są na chowanie się przy warstatach, gdzie przeważnie nie znajdują ani etycznego, ani narodowego wychowania, i nie mają możności lepszego kształcenia się.

Dlatego zwrócić należy uwagę społeczeństwa na potrzebę polskich burs dla terminatorów, mających tak wielkie narodowe zadanie.

— **Z prasy.** W Trembowli zaczął wychodzić miesięcznik *Ziemia Trembowelska*, organ tamtejszej polskiej organizacyi narodowej.

— **Kurs wyrobu zabawek blaszanych w Lidze Pomocy przemysłowej.** Dla rozwinięcia produkcyi zabawek blaszanych w kraju, zapoczątkowanej już na małą skalę w dwóch pracowniach blacharskich lwowskich, Liga Pomocy przemysłowej urządza w czasie od 10 lipca do 31 sierpnia b. r. siedmiotygodniowy kurs wyrobu zabawek blaszanych dla majstrów i pomocników blacharskich.

Na kurs, który odbywać się będzie w godzinach przedpołudniowych od 8—1 w pracowniach warstatów studenckich, przy ulicy Pańskiej 11, przyjętych zostanie 11 frekwentantów, a mianowicie sześciu z pośród majstrów, a sześciu z pomocników blacharskich, tak ze Lwowa, jak i z prowincyi.

Frekwentanci zupełnie ubodzy otrzymają za każdy dzień roboczy zasiłek koron 2 dziennie. Podania ze Lwowa wniesione być mają za pośrednictwem lwowskiej Izby rękodzielniczej, z prowincyi za pośrednictwem Towarzystw i komitetów Pomocy przemysłowej.

— **Stacya telegraficzna i telefoniczna.** Dnia 20 b. m. oddana zostanie do publicznego użytku stacya telegraficzna z urządzeniem telefonicznem, oraz publiczną mównicą w urzędzie pocztowym Stanisławów 3, z ograniczoną służbą dzienną.

— **Skazanie redaktora.** Odpowiedzialnego redaktora *Kuryera Poznańskiego* p. Stanisława Jaworskiego skazano na 600 marek za obrazę Gabryela Rittera w głośnej sprawie przefrymarczenia majątku Włókno.

† Julian Kotwicz Zgórski, em. starosta, zmarł we Lwowie dnia 11 b. m. w bardzo podeszłym wieku 95 lat. Śmierć ta okryła żałobą znaną powszechnie we Lwowie rodzinę Zgórskich, a mianowicie: dr. Alfreda b. dyrektora Banku krajowego i członka Izby panów, dr. Kazimierza, radcę medycynalnego i naczelnego lekarza kolei państwowych, Juliana, radnego miasta Lwowa i Józefa, dyrektora tutejszej filii Banku austryacko-węgierskiego.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 b. m., w środę, o godz. 4 po południu.

△ **Zgubiono:** w parku Kilińskiego torebkę damską, zawierającą 15 koron, dwa klucze i różne drobiazgi; w kawiarni Metropol portfel z 200 koronami w banknotach i zapiskami; torebkę czarną z 6 koronami.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: kartę abonamentową, szczotkę, flaszkę wina, lornetkę, torbę, 2 fotografie, 2 ramki, 2 parasole, trójnog do aparatu fotograf., 2 karty jazdy II. kl., pożywienie dla ptaków, parasol męski, żurnal, zarzutkę męską, medal, 2 parasole, ćwikier, parasolkę, puszkę z mlekiem, kawałek płótna na kołnierz, klucz, parę rękawiczek męskich i laskę.

Na Żelaznej Wodzie srebrny łańcuszek do zegarka; w podwórzu realności l. 6 przy ulicy Koralnickiej srebrny pierścionek z napisem wewnątrz „Od mamy 28 6 1913"; na ulicy Zamarstynowskiej czarny pulares, zawierający 6 koron i 7 halerzy.

△ **Dobra matka.** Zarobnik Michał Kochanowski, zamieszkały przy ulicy Pilichowskiego l. 14 doniósł policyi, iż sublokatorka jego, Anna Kolbuszowska, zuikła przed tygodniem z domu, pozostawiając dwoje dzieci. Zbiegła jest brunetką, liczy około 30 lat.

△ **Aresztowanie rzezimieszków.** Policya aresztowała wczoraj Michała i Filipa Tarkowskich z Kleparowa, których już dawno poszukiwała za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała i gwałtu publicznego, dokonanych na zarobniku Emilu Kuczyńskim.

△ **Rabunek na ulicy.** Żona inżyniera p. Władysława B. po uskutecznieniu zakupów na pl. Unii Brzeskiej wracała wczoraj w południe do swego mieszkania przy ul. 29 Listopada l. 35. P. R. powracała bez służącej, którą przedtem ze sprawunkami posłała do domu. W jednej ręce trzymała pugilares, w drugiej torebkę z drobnymi sprawunkami. Na rogu ul. Grunwaldzkiej a 29 Listopada niespodzianie podbiegł do p. R. jakiś 20-letni wyrostek, uderzył p. R. silnie w rękę w której trzymała pugilares i wyrwał pieniądze. Usiłował jeszcze wyrwać torebkę ze sprawunkami, ale to już mu się nie udało. Na drugim rogu ulicy stał tylko jeden przechodzień, który napadowi przypatrywał się obojętnie, a po dokonanym rabunku szybko się ulotnił. — Pomimo przerażenia, p. R. poczęła ścigać rabusia wołając o pomoc. Nikt jednak z przechodniów nie usiłował nawet przytrzymać rabusia, który zbiegł bezkarnie.

△ **Kronika policyjna.** Służący z restauracyi przy ul. Koralnickiej 8 Mikołaj Knutyj zbiegł ze służby, rozbiwszy automat gazowy, z którego zabrał kilka koron, a nadto wziął puszkę blaszaną, zawierającą 6 koron.

Z domu przy ul. Kołłątaja 12 skradziono ze schodów dywan popielaty w czerwone pasy.

W domu przy ul. Anczewskiego 7 otworzono mieszkanie p. Szymona Hawryluka i skradziono mu srebrny zegarek. Złodziej szukał widocznie tylko gotówki i kosztowności, gdyż innych rzeczy nie ruszył.

Stójkowy policyjny przytrzymał notowanego złodzieja Jana Szawaryna, który na placu Krakowskim sprzedawał szczotki. W policyi okazało się, iż Szawaryn włamał się do sklepu fryzyera p. Leona Zippera przy ul. Kurkowej 2 i skradł serwety i przybory fryzyerskie, wartości 300 kor. Część rzeczy zakopał na Zamku i kryjówkę wskazał.

Zarobnicy Piotr Bereszański i Stanisław Uhlman w towarzystwie dwu jeszcze nieznanych dotąd policyi, napadli koło rogatki Gródeckiej na Mojżesza Stadlera, pobili go i zrabowali mu zegarek z łańcuszkiem, wartości 100 kor.

Ze składu drzewa pod l. 19 przy ul. Tkackiej od dłuższego czasu kradziono deski, wyciągając je przez parkan od strony Zamarstynowa, tak, że właściciel składu poniósł szkodę już przeszło na 300 kor. Wczoraj odkryła policya część skradzionych desek w realności sąsiedniej Samuela Minzelesa, który kupował od złodziei skradzione deski. Policya zna już sprawców kradzieży i zarządziła pościg.

— **Zmarli:** we Lwowie, Ignacy Winiarz, architekt, w 64 r. życia; Jan Sokołowski, w w 38 roku życia;

w Krakowie, Ludwik Groniewski, radca skarbowy, w 50 r. życia; Jadwiga Statowska, obywatelka m. Krakowa, w 50 r. życia.

— **Proces o testament.** W Zagrzebiu rozpoczął się proces przeciw prezydentowi gminy kościelnej grecko-oryentalnej, dr. Theodorowiczowi i tow. o rzekome sfałszowanie testamentu zmarłej w roku 1909 Ireny Popowics. Akt oskarżenia zarzuca, że podsądni zmienili testament słabej umysłowo Popowics na korzyść różnych serbskich instytucyj dobroczynnych, nadto, że usunęli rozmaite książki wkładkowe i gotówkę.

— **Wielka kradzież.** W Budapeszcie ubiegłej nocy dokonano włamania do kasy Towarzystwa ubezpieczeń robotników od wypadków. Niewyśledzeni dotychczas sprawcy zrabowali 30.000 kor.

Kronika prowincyonalna.

§ Okręgowy Zjazd organizacyj Pomocy przemysłowej w Tarnopolu. W dniu 17. b. m., w niedzielę, odbędzie się w Tarnopolu okręgowy Zjazd Towarzystw i Komitetów Pomocy przemysłowej z północno-wschodniej części kraju.

§ Pożar ubiegłej nocy wybuchł w Lubieniu. Około północy zaczęła płonąć szopa gospodarza Michała Śliwki. — Gdy Śliwkę, śpiącego w chacie, zbudzono, nie chciał się ruszyć z miejsca i prosił, by mu dano zginąć w płomieniach. Wyniesiono go przemocą z płonącej już chaty na podwórze, gdzie sąsiedzi, przekonani, że on ogień sam podłożył, zaczęli go bić kołami, tak, że energiczna interwencya żandarma uratowała go od śmierci. Ofiarą szerzącego się szybko pożaru padło 30 domostw. Ofiar w ludziach niema.

§ Morderstwo. W Przemyślu w niedzielę po południu Michał Sosnowski i Stanisław Leśniak wpadli na ul. Buszkowickiej do mieszkania Kurzlidówny, z którą mieli jakieś porachunki i zamordowali ją w straszny sposób. Sosnowski wbił jej nóż w serce, a potem rozpruł jej jamę brzuszną. Następnie obaj wyrwali jej wnętrzności i obwinęli niemi nogi i szyję ofiary. Policya przemyska wkrótce potem aresztowała obu złoczyńców.

Kronika zagraniczna.

* Z Syberyi nadchodzą wiadomości o wielu powodziach.

* Walka z piratami. Do Liverpoolu nadeszła wiadomość, że wojsko chińskie pobiło po zaciętej walce rozbójników morskich, którzy po ograbieniu norweskiego parowca „Childer" oszańcowali się w pobliżu Swatou. Wzięto do niewoli 110 rozbójników, resztę wystrzelano.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Koncert uczniów szkoły prof. Skrzydlewskiego. — Nowinki).

Program popisu szkoły muzycznej prof. Jana Skrzydlewskiego dał nam wybór najcelniejszych utworów fortepianowych "Młodej Polski". Większą jego część zajmował Szymanowski. Jego twórczość najbardziej skrystalizowała się w utworach na ten sam instrument, który był jedynym środkiem wyrazu największego naszego twórcy muzycznego, Chopina. Za jego to przykładem „Młoda Polska" w przeciwstawieniu do „Starej", kultywującej głównie muzykę wokalną, rozpoczęła swą działalność przedewszystkiem na polu muzyki fortepianowej. U Różyckiego punkt ciężkości przeniósł się potem na orkiestrę, jak świadczą jednak jego nowsze dzieła, (grana wczoraj „Balladyna", trio fortepianowe), także Różycki nie zaniedbuje niwy, na której swymi "Preludyami" i „Igraszką fal" tyle miał powodzenia. Brzeziński prawie wyłącznie dotychczas pisze tylko na fortepian, a dwie jego kompozycye, grane wczoraj, tj. waryacye op. 3 i nagrodzony na konkursie Chopinowskim we Lwowie „Tryptyk", należą do najlepszych kompozycyj muzyki fortepianowej polskiej wszystkich czasów. Melcer, który swych sił próbował już na wszystkich polach, przecież najchętniej pisze na ten instrument, na którym koncertuje. Szkoda, że wczoraj reprezentowany był tylko jednym utworem, najtrudniejszym może, ale dla twórczości jego mało charakterystycznym, „Prząśniczka", parafrazą z opery „Marya". Szymanowski zaś miał zilustrowaną całą prawie twórczość, od czysto Chopinowskich preludyów op. 1, po przez Scriabinowskie „Etudy" op. 4 do wysoce oryginalnych waryacyi op. 10 i najnowszego utworu, „Fantazyi" op. 14, odsłaniającego nam właściwego Szymanowskiego, kapryśnego twórcę nastrojów, marzyciela-kontrapunktyka, godnego następcę geniuszu Chopina.

Tylko dwie pary uczniowskie wykonały cały program: dwie siostry i rodzeństwo... najlepsi uczniowe profesora, pełnego zapału i podziwu godnego idealizmu. Panna Jadwiga Bielanka grała waryacye Brzezińskiego, śmiało, pewnie i muzykalnie. Siostrze jej, p-nie Maryi nie udawały się fugi „Tryptyku", ale za to waryacye Szymanowskiego op. 10 zagrała tak interesująco, że arcydługa ta kompozycya nie tylko nikogo nie nużyła, lecz przeciwnie utrzymywała słuchaczy w naprężeniu do końca. Rodzeństwo, Alfred i Eliza Kaufmanowie, to wielkie talenty; szkoda, że marnują się z musu na grze w kinoteatrach. On, chłopak 16-letni znajduje jeszcze dość siły na żywiołowe oddanie takich kompozycyj jak Różyckiego „Balladyna" i Szymanowskiego „Fantazya" — dziewczynka jednak, przemęczona widocznie i zdenerwowana pracą na chleb powszedni, nie mogła okazać swego sympatycznego talentu w całej pełni. Zresztą do miękkiej jej gry waryacye Szymanowskiego op. 3 mało się nadawały. Największy talent, prawdziwie godny zwrócenia nań uwagi i poparcia, to Kaufmann i życzyćby należało, by ten biedny sierota znalazł kogoś, ktoby się nim zajął i poparł go dalej. Inaczej zmarnuje się chłopak, jak wielu innych, podczas gdy przy odpowiedniem dalszem pokierowaniu jego karyerą można mu śmiało przepowiadać los Friedmanna lub Rubinsteina.

W gazetach bukowińskich czytaliśmy o sukcesie Lwowianki, p-ny Malwy Fischerówney, pianistki, uczenicy p-ni Löwenhoff-Kwiecińskiej. Wszystkie recenzye podnoszą jej muzykalność, technikę i precyzyę wykonania. Pianistka ta da się słyszeć u nas na wieczorze Straussowskim w Lutni, gdzie wykona „Burleskę".

E. Walter.

Teatr polski w Warszawie wystawił w sobotę „Balladynę" Słowackiego z ogromnym sukcesem, w zupełnie nowej szacie scenicznej, w inscenizacyi znanego malarza-dekoratora, Ferdynanda Ruszczyca, reżyserował M. Węgrzyn; ilustracya muzyczna Henryka Opieńskiego. Wszystkie głosy prasy podnoszą zgodnie wysoką wartość artystyczną przedstawienia, jakiego na ziemiach polskich nie oglądano. Mimo długości trwania utrzymała się publiczność do końca w nastroju, odpowiadającym arcydziełu Słowackiego. Obsada ról głównych wyborna: Balladyna — Wysocka, Alina — Przybyłko, wdowa — Winiarska, świat fantastyczny — Kozłowska, Tatarkiewiczówna, Starska, Kostryn — J. Węgrzyn. Grabiec — Leszczyński, Kirkor — Wiślański, Kanclerz — Sosnowski, pustelnik — Szobert i inni.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we wtorek, 12 maja, „Polska krew", operetka O. Nedbala. — W środę, 13 maja, „Peer Gynt", Ibsena, muzyka Griega. — We czwartek, 14 maja, „Polska krew", operetka O. Nedbala. — W piątek, 15 maja, po raz pierwszy (nowość) „W szponach życia", dramat Knuta Hamsuna. Pierwszy gościnny występ Konstancyi Bednarzewskiej i występ Karola Adwentowicza. — W sobotę, 16 maja, o godz. pół do 4 po poł. „Robert i Bertrand" czyli „Dwaj złodzieje", wodewil L. Anczyca, muzyka K. Hoffmana. — W sobotę, 16 maja, o godz. pół do 8 wieczorem „Żydówka", opera Halevyego z p. Zacharską, w partyi Racheli, I. Mahnem, w partyi Eleazara i A. Doboszem w partyi Leopolda. Ceny miejsc zniżone. — W niedzielę, 17 maja, o godz. pół do 4 po poł. „Mąż z loteryi", komedya B. Johnsona-Yunga. — W niedzielę, 17 maja, o godz. pół do 8 wieczorem "Polska krew", operetka O. Nedbala. — W poniedziałek, 18 maja, „W szponach życia", dramat Knuta Hamsuna. Drugi i ostatni występ gościnny Konstancyi Bednarzewskiej i występ Karola Adwentowicza. — We wtorek, 19 maja. "Polska krew", operetka O. Nedbala. — We środę, 20 maja, po raz pierwszy (nowość) „Brzydki Ferante", komedya S. Lopesa, gościnny występ Karola Adwentowicza.

„Lwowski" Tycyan.

Wiedeń 11 maja 1914.

(Informacye prof. Kazimierza Pochwalskiego i radcy Rządu Edwarda Gerischa).

(*aw*) Dowiedziawszy się z doniesień prasy polskiej o odnalezieniu w Muzeum Zakładu im. Ossolińskich „najautentyczniejszego" Tycyana, udałem się tego samego dnia do prof. Kazimierza Pochwalskiego z prośbą o informacye. Przyznaję się teraz, że w skrytości ducha nie wierzyłem w autentyczność tego lwowskiego Tycyana, który przypomniał mi różne „raffaelowskie" historye z bruku lwowskiego, nakazujące mimowoli pewną ostrożność i wstrzemięźliwość.

Prof. Pochwalski przyjął mnie w swojej pracowni w Akademii i potwierdził w zupełności informacye dziennikarskie. Tak. W Zakładzie Ossolińskich odnaleziono skarb, nie ulegający żadnej wątpliwości. Darował go Floryan Hasinger. W jaki zaś sposób znalazł się ów portret w posiadaniu ofiarodawcy na razie nie wiadomo. Hr. Leon Piniński i prof. Bołoz Antoniewicz przywieźli obraz do Wiednia i oddali go w ręce jednego z najlepszych europejskich restauratorów, w ręce kustosza Galeryi Akademii Sztuk pięknych Edwarda Gerischa.

— Gerisch pana zresztą najlepiej poinformuje, rzekł prof. Pochwalski i zaprowadził mnie do jego atelier.

Wysoka, obszerna sala z bocznem światłem. Gdzie spojrzeć czarne od starości płótna, ramy.... Stosy obrazów po kątach, na półkach, na ścianach. Jakaś asystentka pracuje pilnie przy sztalugach, trzymając w rękach gąbkę i coś w rodzaju szpachli. Po chwili ukazał się gospodarz. Niski, krępy, szpakowaty, o wyglądzie uczonego.

Radca Gerisch przysunął do okna sztalugę. Zobaczyłem na niej portret starszego mężczyzny. Czoło wysokie, siwe włosy, z czoła odsunięte, oczy jakby zmęczone ślęczeniem nad książką, nos prosty, usta wyraziste, szlachetne. Strój ciemny, żadnych ozdób. Na opończy futrzane obramowania. Lewa ręka bardzo widoczna, w rysunku doskonała, zda się przyciągać rzemień pasa z klamrą opinającego opończę. Na wskazującym palcu widnieje sygnet. Prawa ręka zniszczona nieudolnem przemalowaniem znaczy się zaledwie jaśniejszą plamą. Z prawej strony, tuż obok głowy krył się przez setki lat pod powłoką brudu, kitu i farb skromny napis: TICIANUS. Litery czarne mają białe ledwo dostrzegalne obramowania. Obok podpisu wykrywa wnet oko dużą literę P, reszta jeszcze nie odsłonięta.

Radca Gerisch spogląda z pewną dumą na swoje dzieło.

— Trzydzieści lat pracuję już w swoim zawodzie, mówi, nie miałem jednak nigdy takiej tremy, jak przy tej robocie. Trzeba się przedzierać przez trzy pokłady kitów z różnych epok. Tył głowy jest zasmarowany i kitem i farbą. Nie wiadomo co pod tą powłoką się kryje. Tło jest prawdopodobnie późniejsze. Tak samo cała figura wielokrotnie przemalowana prócz twarzy i wązkiego pasa idącego od kołnierza opończy aż do ręki przyciągającej rzemień. Rysunek twarzy i owej ręki wskazuje odrazu na pochodzenie portretu. Przypomina on fakturą, pozą, akcesyorami Tycyanowskie dzieło będące własnością Muzeum Cesarskiego „Lekarz Parma" z lat 1516—1518. Ów lwowski Tycyan pochodzi prawdopodobnie z tej samej epoki. Na starym blejtramie widoczny jest napis „Don Giovanino del Castro". Może to nazwisko portretowanego?

— Kiedyż pan radca ukończy swoją robotę? — spytałem.

— Obraz jest już podklejony i głowa, jak pan widzi, gotowa; prócz tyłu, z którego trzeba będzie zdjąć obecną powłokę. Reszta wymaga jeszcze wielu trudów. Gdzie tknąć, tam wychodzą z pod gąbki i szpachli nowe pokłady kitu i farb. Robotę musi się ciągle przerywać i prowadzić z niezwykłą ostrożnością. Mam jednak nadzieję, że za dwa miesiące będę gotów.

— Jakąż wartość będzie wówczas przedstawiał ów portret?

— W każdym razie kilkunastu tysięcy koron.

— Czy to prawda, że obraz przeleżał się u pana radcy dwa lata, zanim się pan zabrał do niego?

— Po bliższem zbadaniu płótna doszedłem do przekonania, że mam do czynienia z dziełem bardzo wartościowem, lecz zniszczonem przez przeróbki. Zdejmowanie powłok i odmywanie jest zawsze niebezpieczne. Musiałem tedy mieć w rękach upoważnienie do tego rodzaju roboty. Otrzymałem je w jesieni zeszłego roku, a w lipcu może już Tycyan wisieć w galeryi Lubomirskich we Lwowie.

Trzęsienie ziemi na Sycylii.

Nie upłynęło jeszcze sześć lat od chwili, w której z końcem roku 1908 katastrofa trzęsienia ziemi nawiedziła uroczą Sycylię i w złom gruzów zamieniła Messynę, której mieszkańcy do dziś dnia jeszcze mieszkają w drewnianych barakach — a przyroda znowu nie oszczędziła nieszczęsnej wyspy. Katastrofa obecna nie może wprawdzie, na szczęście, porównać się z katastrofą z roku 1908, w której utraciło życie prawie 170.000 ludzi, ale rozmiary nieszczęścia i tak są bardzo znaczne i wywołują współczucie całego cywilizowanego świata, a wiadomości dzienników przynoszą wprost wstrząsające szczegóły.

Gdy korespondent *Giornale d' Italia* przybył do miasteczka Linera, spotkał szereg ludzi pokrwawionych i pokaleczonych, niosących trumny i nosze, uciekających z przerażeniem ze swych domów. Wielkie dzwony z kampanili kościółka w Linera wyrzucone zostały o kilkaset metrów od gruzów dzwonnicy na pole. Obszary, dotknięte trzęsieniem ziemi, rozciągały się na długość tylko dwóch kilometrów i były zamieszkane przez ludność włościańską. Sześć sekund wystarczyło, ażeby kwitnący ten zakątek, pełny cudnych ogrodów i winnic, zamienić w kupę gruzów i ruin.

Ofiarą nieszczęścia padły przeważnie kobiety i dzieci, które znajdowały się w domach w czasie, gdy mężczyźni zajęci byli pracą w polu. Wiadomości, które dochodzą z miejscowości, dotkniętych trzęsieniem ziemi, są jeszcze ciągle dosyć skąpe, ponieważ urządzenia telegraficzne zostały poniszczone, a urządzony na prędce telegraf polowy, zatrzymany jest wyłącznie do dyspozycyi władz.

Wszędzie utworzyły się w ziemi głębokie, przepaściste rysy i otchłanie, które zwiększają jeszcze i rozpacz i przerażenie nieszczęsnej ludności. Władze pracują z całą energią, a obok nich działa z całem poświęceniem arcybiskup Katanii, kardynał Nava, który na pierwsze wiadomości o katastrofie, udał się do Linera i pocieszał i krzepił rannych i zrozpaczonych. Jedna z uratowanych kobiet opowiadała korespondentowi *Tribuny*: „Gdy ziemia się zatrzęsła, odezwał się w powietrzu jakiś demoniczny ryk. Dom zaczął chwiać się i trząść, jak trzcina miotana wichrem. Nagle porwał mnie wir powietrza, który zniósł mnie o kilkanaście kroków. Gdym wróciła do przytomności, siedziałam wśród gruzów na ulicy, dziwnym trafem nienaruszona". Bolesnym widokiem są uratowani, którzy siedzą w jakiemś otępieniu przy trupach swych najbliższych. Wojsko pracuje ciągle nad uprzątnięciem gruzów i wydobywaniem zwłok. W całym obszarze objętym trzęsieniem ziemi panuje nieznośny upał, a w powietrzu unoszą się chmury kurzu. Kwitnąca wioska Cosentini już nie istnieje, a prawie cała ludność z innych zniszczonych wsi, leżących na stokach Etny, nie chce za żadną cenę już do nich powrócić.

Z Izby sądowej.

Czterdziesty siódmy dzień rozprawy.

Lwów, 12 maja.

Przewodniczący radca Lewicki, zaznacza na wstępie dzisiejszej rozprawy, że prócz wstępu do rossyjskiej gramatyki osk. Bendasiuka, odczytanego na wczorajszej rozprawie, pozostają jeszcze do odczytania niektóre ustępy gramatyki.

Dodaje przytem przewodniczący, że w gramatyce znajdują się ustępy, odnoszące się wyłącznie do historyi rossyjskiej, do życia carów rossyjskich i rodziny carskiej. Między innymi jest ustęp o przyłączeniu Małej Rusi do Rossyi, wiersz Mikołaja Lwowa, tytulatury Domu panujących w Rossyi i rossyjskiego następcy tronu, a następnie tytuł Cesarza Franciszka Józefa i Następcy Tronu Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, dalej tytulatury i adresy św. Synodu, Dumy, moskiewskiego Uniwersytetu, informacye, w jaki sposób pisze się do cara rossyjskiego, wielkich książąt, archimandrytów i t. d. Wspomina o carycy Katarzynie II. i innych.

Przewodniczący stwierdza, że w gramatyce niema ani jednego ustępu, dotyczącego historyi Austryi lub życia Dynastyi Habsburskiej, poczem wezwał zaprzysiężonego tłumacza języka rossyjskiego p. Filipowskiego do odczytania niektórych ustępów gramatyki osk. Bendasiuka. W ustępie o przyłączeniu Małej Rusi do Rossyi mieści się apoteozowanie walk kozaków z Polakami i tego momentu, kiedy kozactwo z zapałem odezwało się do Bohdana Chmielnickiego, że chce przystać do cara. Mówi się też w tym ustępie o ucisku wywieranym przez Lachów. Odczytano dalej wiersz rossyjski „Na bój, na bój", napisany przez obrońcę dr. Głuszkiewicza, ustęp treści geograficznej p. t. „Rossya" wiersz Lwowa.

Przewodniczący zaznacza, że prokuratorya Państwa z odczytania tych ustępów prowadzi dowód, że ze strony osk. Bendasiuka była agitacya za prawosławiem i carosławiem.

Dr. Dudykiewicz stawia wniosek, aby oprócz ośmiu odczytanych ustępów, odczytać całą gramatykę, a to dlatego, ażeby sędziowie przysięgli mogli sobie wyrobić odpowiedni sąd o celu gramatyki. Gdyby jednak trybunał na to się nie zgodził, domaga się obrońca, aby odczytać spis rzeczy.

Przewodniczący godzi się na odczytanie spisu rzeczy.

Tłumacz Filipowski odczytał dosłowny spis rzeczy.

Osk. Bendasiuk oświadcza, że jeżeli się pisze gramatykę obcego języka, używa się ustępów wyjętych z klasycznych pisarzy odnośnego narodu. Tak jest we wszystkich podręcznikach i tego on się trzymał. Przedkłada też osk. Bendasiuk gramatykę języka rossyjskiego, wydaną już przedtem przez ks. Dymitrijewicza, kapelana wojskowego, gdzie mieści się powiastka o carze.

Na życzenie osk. Bendasiuka zgodził się przewodniczący na odczytanie tego ustępu.

Następnie odczytuje przewodniczący odezwę starostwa w Jaśle do Namiestnictwa, w której starostwo wyjaśnia, że w Wyszowatce i Grabiu dlatego stronią od wiary unickiej, bo niektórzy chłopi używają dotąd gruntu, należącego przez osk. ks. Sandowicza, względnie jego żonę. Obawiają się ci chłopi, że jeżeli porzucą prawosławie, to odbiorą im prawo używania tych gruntów od Michała Kotyrby za 50 koron, od Osypa Pawełczaka i Bajsy za 800 koron. Odpis ten przewodniczący odczytał.

Odczytano akta sprawy karnej Dmytra Gojana przeciw osk. ks. Hudymie o obrazę czci i drugie doniesienie przeciw ks. Hudymie o przekroczenie ustawy o zgromadzeniach. Rozprawę o obrazę czci odroczono, a na drugiej rozprawie strona interesowana nie jawiła się i sprawa upadła, w drugiej sprawie zapadł wyrok uwalniający.

Po przerwie przystąpił przewodniczący do odczytania korespondencyi i listów, należących do osk. Bendasiuka. Wśród tych papierów znajduje się kilka rachunków dla bursy żeńskiej w Brodach za dostarczone towary i wykonane roboty dla bursy, rachunek drukarni Stauropidialnego Instytutu za rozmaite druki dla burs, dokumenty, stwierdzające, że Bendasiuk pożyczał pieniądze dla bursy w Sanoku i w Przemyślu, świstek papieru, na którym wymieniono rozmaite kwoty dla burs w ogólnej sumie 8130 koron, dalej różne listy w sprawach burs, w sprawie przysłania dla burs książek rossyjskich, gramatyki Bendasiuka i broszur politycznych, listy zapraszające Bendasiuka na zebranie „Galicko-russkiego obszczestwa" w Petersburgu, gdzie miały być wygłoszone referaty, między innemi na temat: „Język rossyjski w austro-węgierskiej Monarchii", „Położenie Rossyan w austro-węgierskiej Monarchii", „Prześladowanie języka rossyjskiego w Austryi i na Węgrzech" i t. p., dalej zaproszenie na zjazd „klubu nacyonalistów" w Kijowie, gdzie również miała być omawiana głównie „sprawa rossyjska w Austryi".

W tem miejscu przerwano odczytywanie a wezwano na salę Bolesława Czuruka, profesora gimnazyalnego, zaprzysiężonego tłumacza kilku języków, a między innymi języków słowiańskich, który tłumaczył w śledztwie wszystkie pisma rossyjskie zekwestyonowane u oskarżonych.

Przewodniczący powołał prof. Czuruka na świadka, celem stwierdzenia czy z brulionu kazania znalezionego u osk. ks. Sandowicza tłumaczył dla sądu także wszystkie skreślenia, na tym brulionie poczynione.

Świadek odpowiada, że skreśleń nie tłumaczył, być może jednak, że dla zaokrąglenia zdania przetłumaczył jakieś określenie.

Na życzenie dr. Dudykiewicza udzielono świadkowi oryginał brulionu, świadek ma się przypatrzeć skreśleniom i na rozprawie czwartkowej zeznawać będzie dalej.

Przystąpiono do dalszego czytania listów, pisanych do Bendasiuka w sprawach, łączących się z Rossyą, lub z prośbą o umieszczenie dzieci w Rossyi. W jednym z listów zapraszano Bendasiuka na zjazd działaczy rossyjskich w Chełmie. Inny list zajmuje się kwestyą odrodzenia partyi moskalofilskiej przez usunięcie „starych" z „Russkiej rady", a oddanie steru w ręce młodych; przewodniczącym zaś ma się wybrać posła Markowa.

Przy końcu odczytał przewodniczący tłumaczenie artykułów rossyjskiego dziennika *Żizń* o politycznych kwestyach rossyjskich i stanowisku Polaków i Ukraińców do „russkich".

Na tem odroczył przewodniczący rozprawę do jutra.

Jutro przesłuchany będzie świadek Arnold Duliskowics, inspektor policyi granicznej w Budapeszcie, który dziś rano przybył do Lwowa i zjawił się w sądzie Duliskowics zapowiedział, że zaznawać będzie po węgiersku.

OSTATNIA POCZTA.

= O stanie zdrowia Najj. Pana wydano wczoraj wieczorem następujący biuletyn: U Monarchy katar i stan ogólny bez żadnej zmiany godnej uwagi.

= P. Minister spraw zagranicznych hr. Berchtold przesłał rządowi włoskiemu imieniem Rządu Austro-Węgier współczucie z powodu trzęsienia ziemi na Sycylii.

= Wczoraj otwarto w Bregencyi sesyę Sejmu przedarulańskiego, odroczonego w październiku r. z.

= W parlamencie Rzeszy niemieckiej w dalszym ciągu dyskusyi nad budżetem wojskowym socyalista Liebknecht zaatakował wczoraj ostro fabryki broni, które — zdaniem jego — utworzyły międzynarodowy trust armat. Firmie Krupp zarzucił mowca przekupywanie prasy. W przemówieniu użył poseł wyrażenia „Panama", którego nie chciał cofnąć i został za to kilkakrotnie przez przewodniczącego przywołany do porządku. — Minister wojny Falkenhayn bronił firmy Kruppa, na której nie cięży ani cień podejrzenia o zdradę kraju.

= Z Belgradu donoszą: Organ stronnictwa konserwatywnego *Srbia*, omawiając stosunek narodu serbskiego do Słowiańszczyzny, stwierdza, że Serbii grozi pod względem narodowym większe niebezpieczeństwo ze strony Rossyi, niż ze strony świata germańskiego. 150.000 Serbów, którzy swego czasu wyemigrowali do Rossyi, utonęli zupełnie wśród olbrzymiej masy narodu rossyjskiego. Przyjaźń radykałów serbskich do Rossyi doszła już tak daleko, że nie czynią oni żadnej różnicy między polityką serbską a polityką Rossyi, jak gdyby Serbia była lennem księstwem Rossyi. Stronnictwo konserwatywne w interesie narodu serbskiego zwalczać będzie tę politykę. Rossyan, tak jak i Niemców, należy trzymać z daleka od Serbii.

= Według wiadomości nadeszłych do Juarez, koło Tampico wre zacięta walka. Kilka rezerwoarów ropy stoi w płomieniach, płonie również część miasta.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Delegacye.

Budapeszt, 12 maja. W komisyi spraw zagranicz. Del. węgierskiej w dalszym ciągu obrad nad budżetem Ministerstwa spraw zagr. przemawiał dziś pierwszy hr. Michał Karolyi.

Budapeszt, 12 maja. Komisya wojskowa Del. austr. obraduje dalej nad kredytami dla marynarki. Przemawiał del. Leuthner.

Wiedeń, 12 maja. *Korr. Wilh.* donosi o stanie zdrowia Najj. Pana. Noc była dobra, objawy kataralne bez zmiany, ogólny stan zdrowia nadal zadawalający.

Wiedeń, 12 maja. Jak wiadomo, w r. 1912 ustanowiono szczególną formę Najwyższego uznania dla zasłużonych lekarzy w formie tytułu radcy medycynalnego. Najj. Pan nadał obecnie większej liczbie praktycznych lekarzy we wszystkich krajach Monarchii tytuł radców medycynalnych. Ten akt Najwyższej Łaski przypada, jak się dowiadujemy, tym lekarzom w udziale, którzy praktykę wykonują od 30 lat wśród trudnych stosunków i w pełnem poświęceniu, prócz tego zaś czynni są na polu hygieny i innych polach opieki społecznej. Między innymi otrzymali obecnie tytuł radców medycynalnych: Lekarz praktyczny dr. Klemens Dembicki w Krynicy, lekarz praktyczny dr. Lesław Gluziński we Lwowie, lekarz praktyczny dr. Leon Kossak we Lwowie i dyrektor szpitala dziecięcego św. Ludwika w Krakowie dr. Franciszek Murdzieński.

Wiedeń, 12 maja. Przy dzisiejszem ciągnieniu loteryi klasowej wygrały: 70.000 kor. los 114.611, 15.000 kor. los 60.137, 5.000 kor. losy 5.073. 98.734, 150.983.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 12 maja. Stan powietrza na 13 maja. Galicya Wschodnia: Przeważnie pochmurno, czasem opady, nieco chłodniej, północno ożywiony wiatr.

Galicya zachodnia: Zmiennie, czasem małe opady, nieco chłodniej, północnozachodni mierny wiatr.

Wybory we Francyi.

Paryż, 12 maja. Dzienniki i dziś omawiają wynik wyborów i następstwa jego pod względem ugrupowania stronnictw. Pisma konserwatywne i umiarkowane wyrażają zdanie, że obawa dyktatury socyalistycznej wpłynie na utworzenie większości w Izbie celem obrony programu Briandystów. Niektóre pisma radykalne żywią obawy co do przyszłości stronnictwa radykalnego. Clemenceau powiada, że na razie niepodobna przewidzieć położenia parlamentarnego radykałów. Mówią, że radykali odnieśli zwycięstwo, ale być może, iż już pierwsze dni w Izbie zgotują rozczarowanie.

Petersburg, 12 maja. Członkom Rady państwa rozdano sprawozdanie komisyi do porozumienia się w sprawie przedłożenia polskiego, które będzie wniesione w Radzie państwa z końcem maja b. r. Dzienniki wyrażają przypuszczenie, że prawica Rady państwa stanowiska swego nie zmieni.

Londyn, 12 maja. Wczoraj podczas przedstawienia w operze pewna sufrażystka poczęła wygłaszać mowę do króla, inne zaś rzuciły z galeryi mnóstwo kartek z odezwami na amfiteatr. Sufrażystki wydalono z teatru.

Waszyngton, 12 maja. Departament państwowy zaprzecza wieściom, jakoby generał Zapata zagrażał miastu Meksykowi.

Catania, 12 maja. Dyrektor obserwatoryum Etny donosi, że w Bronte dziś rano odczuto dwa lekkie wstrząśnienia które jednak nie wyrządziły szkody. Krater Etny wyrzuca wiele dymu i popiołu.

Odpowiedzialny redaktor:
ADAM KRECHOWIECKI.

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 maja 1914.

Hotel George'a. Pp.: W. Barsński z Łukawicy, K. Torosiewicz z Putiatyniec.

Hotel Europejski. Pp.: M. Orłowski z Brzozowa, H. Keyka z Tarnowa.

Hotel Imperial. P.: J. Gnoiński z Cieszanowa.

Hotel Astoria. P.: J hr. Młodecki z Wiednia.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 12 maja 1914.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	638·—	648·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	378·—	385·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	503·—	510·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	—·—	—·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·—	90·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	90·70	91·40
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84·50	85·20
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·—	91·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	90·—	90·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	86·60	87·30
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82·10	82·90
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	89·70	90·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·80	98·50
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·—	90·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	81·30	82·—
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·30	82·—
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·—	83·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·—	81·70
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·50	81·20
„ „ „ 4 pr.	80·—	80·70
„ „ „ 4 pr.	79·80	80·50
„ „ Krakowa	80·30	81·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	252·20	254·—
100 marek niemieckich	117·50	117·90

¹) kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 maja 1914.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81·60	81·80
styczeń-lipiec	82·60	82·80
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	84·90	85·10
kwiecień-październik	85·30	85·50
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1621·—	1661·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	432·—	442·—
„ „ 1864 po 100 zł.	670·—	680·—
„ „ 1864 po 50 zł.	350·—	360·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	101·—	101·20
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	81·95	82·15
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	85·50	86·50
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·60	104·60
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	107·30	108·30
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·75	85·75
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84·50	85·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	430·—	434·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	85·70	86·70
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	85·70	86·70
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886 4 prc.	91·35	92·36
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887 4 prc. (ar.)	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	87·—	88·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·—	90·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1896. 4 prc.	86·60	87·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·—	88·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	84·50	85·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	84·50	85·50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	102·40	103·40
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	97·10	97·30
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	500·—	—·—
„ „ „ 50 zł. (100 kor.)	247·—	257·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	291·50	301·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·40	84·40
Kroacyi i Slawonii	84·50	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	80·80	81·80
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·90	83·90
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·75	98·75
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·25	—·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	105·25	113·25
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	217·50	220·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	282·—	292·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	243·—	253·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·85	92·85
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	92·05	93·05
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	91·—	92·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·10	99·10
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·—	92·—
Gal. akc. b. hip. 10 or. pr. los. 4½ pr.	90·—	91·—
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·—	91·—
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·—	84·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81·50	82·50
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	86·50	87·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	90·05	91·05
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat	90·75	91·75
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 42 lat 4½ pr.	90·—	91·—
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·25	82·25
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 złr.	77·80	78·80
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·15	84·15
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	108·—	109·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1888 4 prc.	108·—	109·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapesztańskie (Basilika) 5 złr.	25·—	29·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	476·—	486·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	58·—	62·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51·75	55·75
„ „ węg. Tow. 5 złr.	29·—	33·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	—·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę)		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	329·60	330·60
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	380·—	390·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3610·—	3617·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	60[illegible]·50	607·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	7[illegible]·50	794·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	724·50	725·50
Gal. banku hip. 200 złr.	640·—	644·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	492·—	493·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	1944·—	1954·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł	576·—	577·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	276·50	277·50
Zivnostenska banka 100 złr.	268·—	269·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	404·—	406·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. m. k.	1145·—	1155·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4950·—	4990·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	503·—	507·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	295·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	810·—	811·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2535·—	2555·—
Tow. kopalń węgla w Brux 100 złr.	850·—	860·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	300·—	301·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	915·—	924·50
Schodnicy 500 kor.	420·—	428·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	422·—	425·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·57½	117·77½
Włoskie Banki	95·32½	95·42½
Londyn za 10 funt. szt.	24·09	24·13
Paryż za 100 franków	95·77½	95·92½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	251·75	252·75
Szwajcarskie Banki	95·57½	95·72½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·43
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·18	19·22
20-markówka	23·52	23·56
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·57½	117·77½
Włoskie banknoty za 100 lir	95·15	95·35
Ruble	252·25	252·25

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 3655/13 (8) (7904 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie wierzycielki popierającej p. Ewy Jankowskiej, gospodyni w Buczałach, odbędzie się dnia 18 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 licytacya połowy realności obj. lwh. 266 ka. gr. gm. Buczały, składającej się z parc. gr. l. 1116/1 i 1117/1 stanowiącej wiejskie gospodarstwo.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1524 kor.

Najniższa cena wynosi przeto 1016 kor., poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i, odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Komarno, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 244/13 (41) (7887 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Goldwassera w Białej i Abrahama Eisena w Lipniku jako cesyonaryuszy Józefa Eisena w Lipniku oraz Kasy oszczędności miasta Tarnowa, zastąpionej przez adw. dr. Tertela, odbędzie się w tutejszym sądzie, biuro I. licytacya realności lwh. 388 i nowej realności lwh. 213 Zborowice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę łącznie z nowo powstałą realnością lwh. 313 oceniono na 20.400 kor.

Przynależności nie ma.

Najniższa cena wynosi 13.600 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Ciężkowice, 16 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3571/13 (5) (7905 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Jurka Danczysa, kupca w Komarnie, odbędzie się dnia 18 czerwca 1914 o godzinie 10.30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22, licytacya realności obj. lwh. 3-7 ks. gr. gm. Koniuszki tulgłowskie, stanowiącej gospodarstwo wiejskie, składającej się z parc. gr. 924/4 o powierzchni 23 a.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 639 kor.

Najniższa cena wynosi przeto 426 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 20.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział III.

Komarno, dnia 12 kwietnia 1914.

L. cz. E. 492/14 (3) (7908 2—3)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Rzemieślniczo-rolniczej Spółki pożyczkowej i oszczędności w Leżajsku odbędzie się dnia 3 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5. licytacya realności lwh. 1638 ks. grt. Wola zarzycka, oszacowanej na 3000 kor.

Najniższa oferta wynosi 2000 kor., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Leżajsk, dnia 25 kwietnia 1914.

L. cz. E. 970/14 (4) (7910 2—3)

Edykt.

Dnia 15 czerwca 1914 o godz. 9 rano odbędzie się licytacya realności lwh. 397 ks. gr. gm. Stopnice szl.

Wartość szacunkowa wynosi 5270 kor.

Najniższa oferta wynosi 3514 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2368/12 (7895 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy oszczędności miasta Krosna odbędzie się dnia 2 czerwca 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 6, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 366 ks. gr. Dukla, kamienica jednopiętrowa pod Nr. d. 30 murowana w rynku obejmująca na parterze 7 pokoi i 2 kuchnie, na piętrze 6 pokoi i 4 kuchnie.

Wartość szacunkowa 35.500 kor.

Najniższa oferta 20.000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dukla, dnia 12 kwietnia 1914.

L. cz. E. 45/14 (8) (7913 2—3)

Edykt.

Dnia 26 maja 1914 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1 odbędzie się licytacya:

a) połowy realności lwh. 120 gm. Weleśniów, wartości 1010 kor.,

b) 1/3 części realności lwh. 515 gm. Weleśniów, wartości 200 kor.

Najniższa cena wynosi:

a) 673 kor. 32 hal.,

b) 133 kor. 32 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, 14 kwietnia 1914.

L. cz. E. IX. 6791/13 (7) (7879 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej firmy J. Kratky w Przerowie odbędzie się dnia 24 czerwca 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 44 c. k. sądu powiatowego cyw. w Krakowie ul. św. Jana licytacya następujących realności:

a) cała lwh. 83 ks. gr. gminy Bibice składająca się z pgrt. 1420 i 1421 pow. 67 a. 38 m.,

b) połowa lwh. 367 ks. gr. gm. Bibice składającej się z pgrt. 770/1, 770/3, 772, 773/1, pow. 13.73 m.,

c) połowa lwh. 427 ks. gr. gm. Bibice składającej się z pgrt. 1048/2, 1050/2, pow. 2195 m.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1857 kor. 95 h.,

ad b) 1671 kor. 62 h.,

ad c) 460 kor. 95 h.

Najniższa oferta:

ad a) 1238 kor. 64 h.,

ad b) 1114 kor. 40 h.,

ad c) 307 kor. 30 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kraków, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1717/13 (7984 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie przez adw. dr. Włodzimierza Godlewskiego we Lwowie odbędzie się dnia 25 maja 1914 o godzinie 12 w południe, w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacya następującej realności: ks. gr. Łuka mała lwh. 301.

Oznaczenie realności: realność obj. lwh. 301 gm. Łuka mała składa się z pbud. lk. 202 obszaru 6 ar. 16 m², na której znajduje się dom z drzewa, słomą kryty, szpichlerz, stodoła z drzewa i kurnik o ścianach wałkowanych z pgr. 302/1 obszaru 7 ar. 28 m², pgr. 385/1 obszaru 91 ar. 86 m², pgr. 655/2 obszaru 82 ar. 47 m², pgr. 874/2 obszaru 84 ar. 41 m², pgr. 1017/2 obszaru 82 ar. 90 m², pgr. 1054/2 obszaru 28 ar. 0·5 m², pgr. 1055/2 obszaru 56 ar. 83 m².

Wartość szacunkowa 4821 kor.

Najniższa oferta 3214 kor.

Do realności lwh. 301 ks. gr. gm. kat. Łuka mała należą przynależności, ocenione na 1221 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Grzymałów, dnia 19 kwietnia 1914.

L. cz. E. XI. 6481/13 (9) (7963 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Chaima Poppersa, kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 12 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 3330 i 3646 ks. gr. Tarnopol, pbud 2263, pgr. 1546/2, 1545/2, 1547/2, 1547/3, dom i budynki gospodarcze z przynależytościami,

b) lwh. 902 ks. gr. Tarnopol, pbud 114 dom murowany przy ulicy Ruskiej,

c) lwh. 3298 ks. gr. Tarnopol, 1/2 pgr. 1543 i budynki gosp.

Wartość szacunkowa:

ad a) 16.350 kor.,

ad b) 35 290 kor.,

ad c) 5200 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 11 085 kor. 34 hal.,

ad b) 17.645 kor.,

ad c) 3466 kor. 68 hal.

Do realności lwh. 3330 i 3646 ks. gr. Tarnopol należą następujące przynależności: wóz, pług, brony i 2 konie, oszacowane na 782 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 15 kwietnia 1914.

L. cz. E 197 14 (3) (7856 3—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Leżajsku, odbędzie się dnia 23 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya realności lwh. 189 ks. grt. Leżajsk oszacowanej na 15.000 kor.

Najniższa oferta wynosi 10.000 kor., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Leżajsk, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. E. XIII. 2455/13 (12) (7958 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Anastazyi Miłkowskiej w Krakowie, odbędzie się dnia 15 września 1914 o godzinie 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym cyw. w Krakowie ul. św. Jana 22 w biurze Nr. 14 parter, licytacya następujących realności:

a) lwh. 163 ks. grunt. gm. Kraków, składającej się z domu mieszkalnego dwupiętrowego, krytego dachówką z oficyną jednopiętrową i parterowym domkiem stróża, krytym eternitem, tudzież ogrodem tylnym obciążonym zakazem budowy;

b) lwh. 164 ks. gr. gm. kat. Kraków, składającej się z parterowego z góry oświetlonego garażu automobilowego murowanego, do którego wejście prowadzi jedynie przez realność lwh. 166 ks. grnt. gminy Kraków Dz. III.

Wartość szacunkowa obu tych realności wynosi 159.445 kor.

Najniższa oferta obu realności 79.722 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XIII.

Kraków, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. E. XI. 6128/13 (8) (7962 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Piotra i Wandy Gardiaszów w Tarnopolu, odbędzie się dnia 12 czerwca 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1950 ks. gr. Tarnopol, pbud. 1136, 1139/1, pgr. 356 dom murowany i komórka przy ul. Sienkiewicza.

Wartość szacunkowa 2285 kor.

Najniższa oferta 1142 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 15 kwietnia 1914.

L cz. E. 968 14 (4) (7911 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się licytacya realności lwh. 480 gm. Stara wieś objętej.

Wartość szacunkowa wynosi 7200 kor.

Najniższa oferta wynosi 4800 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 4154/13 (35) (7965 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego zastąpionego przez Dyrekcyę odbędzie się dnia 12 czerwca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya:

a) realności obj. lwh. 1601 ks. gr. gm. kat. Złoczów składającej się z pb. 2191 obszaru 179 s.², na której stoją dom murowany częścią jednopiętrowy częścią parterowy pod Nr. 597, budynek gospodarczy, żelazne sztachety na podmurowaniu, studnia z pompą, chodniki i bruki i z parceli gruntów lkat. 224/3 ogród obszaru 837 s.², wraz z innymi przynależnościami składającymi się z szopy na wózek, sosny, 40 sztuk różnego drzewa owocowego, jednego dużego kasztanu, przewodów do światła elektrycznego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 42 000 kor., przynależności zaś na 344 kor.

Najniższa cena wynosi 21.172 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 1 maja 1914.

L. cz. E. XI. 49/14 (8) (8019 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Jachiela Berlina, kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 12 czerwca 1914 o godzinie 10·30 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh 475 ks. gr. Chodaczków mały, dom, plac bud. i ogród.

Wartość szacunkowa 2300 kor.

Najniższa oferta 1533 kor. 34 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 15 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2836/13 (4) (7920 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie zastąpionego przez adw. dr. Włodzimierza Godlewskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 licytacya:

a) obj. lwh. 573 gminy Orzechowiec, składającej się z pb. lk. 187 i 189, na których znajduje się chata mieszkalna budowana słomą kryta i stodoła, oraz z pgrnt. lk. 262/6, 262/5, 262/4, 340/8, 546/1, 788/1, 789/1, 1615/13, 1828/3 o łącznym obszarze 28605 m²,

b) realności obj. lwh. 1692 tejże gminy, składającej się z pg. 262/10 (pastwisko) na której znajduje się nowa chata mieszkalna blachą kryta, oraz z pgrnt. lk. 262/9, 340/16, 788/3, 789/3 i 1615/3 o łącznym obszarze 10569 m²,

c) realności obj. lwh. 1691 tejże gminy składającej się z pgr. lk. 546/4 i 1828/4 o łącznym obszarze 12544 m² wraz z przynależnościami, składającemi się z 1 piwnicy murowanej na p. gr. 262/5, z rozmaitych zasiewów ozimin, drzew owocowych, a nadto z chaty mieszkalnej nowej i budynku gospodarczego na pgr. 262/4.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione, a to:

a) realność obj. lwh. 573 na 1800 kor., przynależności na 171 kor., razem 1971 kor.,

b) realności obj. lwh. 1692 na 700 kor., przynależności na 1098 kor., razem 1798 kor.,

c) realności obj. lwh. 1691 na 500 kor., przynależności na 18 kor., razem 518 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1314 kor.,

ad b) 1196 kor. 66 hal.,

ad c) 345 kor. 34 hal.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie zatwierdza się i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, 25 marca 1914.

L. cz. E. III. 6710/13 (8) (8021)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Związku Samopomocy handlowej i kredytowej w Tarnopolu odbędzie się dnia 15 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1313 ks. gr. Berezowica wielka,

b) lwh. 1741 ks. gr. Berezowica wielka, pbud. 202/1 wraz z budynkami, pgr. 589 2 ogród, pgr. 662 łąka, pgr. 1055 rola, pgr. 1056 rola, pgr. 1719 rola, pgr. 2037 rola z uwzględnieniem dożywocia.

Wartość szacunkowa:

ad a) 799 kor. 71 hal.,

ad b) 4544 kor. 46 hal.

Najniższa oferta:

ad a) 533 kor. 14 hal.,

ad b) 3029 kor. 64 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy w Tarnopolu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły, ocenienie i t. d) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddziału Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wykażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 7 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3082/13 (5) (8029)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy pożyczkowej w Glinianach odbędzie się dnia 25 maja 1914 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacya:

a) realności obj. lwh. 1761 gm. Łahodów,

b) 1/2 realności obj. lwh. 857 gm. Łahodów,

c) real. obj. lwh. 856 gm. Łahodów, wraz z przynależnościami, opisanemi w tus. protokole z dnia 6 marca 1914 E. 3082/13 (2).

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1151 kor. 50 hal.,

ad b) na 42 kor.,

ad c) na 27 kor.,

przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 801 kor.,

ad b) 28 kor.,

ad c) 18 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Gliniany, dnia 16 kwietnia 1914.

L. cz. E. 7821/13 (7) (8033)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Natana Borala, kupca w Horodence, odbędzie się dnia 17 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 921 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pb. lk. 28 i pgr. lk. 61 i 2881/6.

Wartość szacunkowa 860 kor.

Najniższa oferta 589 kor. 32 h.

Do realności lwh. 921 ks. gr. Jasienów należą następujące przynależności: 40 akacyi i 4 wiśnie, oszacowane na 24 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. E. 234/13 (14) (7955)

Strona zobowiązana: Feiga Haber w Rzeszowie.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Chaji Grossbaus w Rzeszowie odbędzie się dnia 16 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 43, II p., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya majętności tabularnej lwh. 483 ks. tab. składającej się z parc. bud. o powierzchni 2 ar. 37 m² i parc. gr. stanowiącej pastwisko o powierzchni 12 ar. 30 m² dalej z budynku murowanego blachą krytego zniszczonego bez podłóg na gruntach tej majętności stojącego oraz z kilkunastu drzew brzozowych i olszowych.

Majętność powyższa oszacowaną została na kwotę 1772 kor. 40 hal.

Najniższa oferta wynosi 886 kor. 20 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Urząd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu relicytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej

wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wrrszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne.

C. k Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6987/13 (8037)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi we Lwowie odbędzie się dnia 16 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 512 ks. gr. Tyszkowce. cała realność złożona z pb. lk. 235/2 i pgrt. lk. 104 i 105/1,

b) lwh 2880 ks. gr. Tyszkowce, cała realność złożona z pgrt. lk. 1641.

Wartość szacunkowa:
ad a) 300 kor.,
ad b) 950 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 440 kor. 34 h.,
ad b) 643 kor. 34 h.

Do realności lwh. 512 ks. gr. Tyszkowce należą następujące przynależności: 162 drzew nieowocowych, 2 drzewa owocowe i mur, oszacowane na 360 kor. 50 hal, do lwh. 2880 ts. gm. zaś żyto ozime na pgrt. lkat. 1641, oszacowane na 15 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 1709/13 (17) (8050)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Krakowcu, odbędzie się dnia 5 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacya:

a) całej realności lwh. 979 gminy Bonów, składającej się z pgr. 3188/11, 3196/6, 3196/1 i 3110/3 o obszarze 5 m. 1770 s²,

b) całej realności lwh. 1189 tejże gminy, składającej się z pgrnt. 4843/1, 4844/2, 4845/2 i 4846/2 o obszarze 6 m. 1047 s², wraz z przynależytościami.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 1900 kor.,
ad b) na 2000 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 1266 kor. 67 h.,
ad b) 1333 kor. 33 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krakowiec, dnia 29 kwietnia 1914.

L. cz. E. 779/13 (22) (7923)

Edykt licytacyjny.

Dnia 27 maja 1914 o godzinie 8·30 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8, licytacya realności lwh. 517 gm. Radłów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 8000 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 4000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, dnia 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1539/13 (23) (8023)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Freundlicha i Zakładu kredytowego w Bełzie odbędzie się dnia 15 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sądownie zatwierdzonych warunków licytacya realności 1/3 części lwh. 270 ks. gr. Wierzbiąż, składającej z 12 pgr.; całość o obszarze 16 morgów 175 s².

Wartość szacunkowa 6029 kor. 46 h.

Najniższa oferta 4019 kor. 64 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddz. kanc. Nr. 10.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3076/13 (8051)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Gustawa i Aleksandry Szaszkiewiczów w Rzemieniu odbędzie się dnia 3 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w sali Nr. III., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) 2/120 części lwh. 865 ks. gr. gminy Mielec, pgrnt. lk. 645/4 i 651/2 w obszarze 94 m²,

b) lwh. 1175 ks. gr. gm. Mielec, pgr. lk. 636/11 w obszarze 1630 m².

Wartość szacunkowa:
ad a) 3 kor.,
ad b) 6520 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 2 kor.,
ad b) 4347 kor.

Do realności lwh. 865 i 1175 ks. gr. gminy Mielec nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 5319/13 (8055)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Bruchy Silberowej w Mielcu, odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sali Nr. III., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następującej realności lwh. 537 ks. gr. gm. Jaślany, pb. lk. 446 i pgrt. lk. 2038/1 w łącznej powierzchni 20 ar. 86 m², wraz z domem.

Wartość szacunkowa 1800 kor.

Najniższa oferta 1200 kor.

Do realności lwh. 537 ks. gr. gm. Jaślany nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz E 7233/13 (4) (8060)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 19 odbędzie się na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) lwh. 834 ks. gr. Nadwórna. 1/4 cz. z pb. rd. 672 z budynkami i pgr. 623, 624 i 626 ogród i sad,

b) lwh 834 ks. gr. Nadwórna, 1/4 cz. z pb. 672 z budynkami i pgrnt. 623, 624 i 626 ogród i sad.

Wartość szacunkowa:
ad a) 925 kor.,
ad b) 925 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 463 kor.,
ad b) 463 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Oddz. kanc. Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, 26 kwietnia 1914.

L. cz. E. VII. 7482/13 (9) (8026)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Nuty Knolla, kupca w Osławiu białym, odbędzie się dnia 19 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya:

a) całej realności lwh. 448 gm. Osław biały z przynależnościami w protokole oszacowania opisanemi,

b) całej realności lwh. 449 gminy kat. Osław biały,

c) 1/3 części realności lwh. 485 gminy Osław biały,

d) 1/24 części realności lwh. 532 gm. Osław biały,

e) 1/24 części realności lwh. 556 gm. Osław biały,

f) całej realności lwh. 1586 gm. kat. Osław biały.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 768 kor.,
ad b) na 270 kor.,
ad c) na 255 kor.,
ad d) na 150 kor.,
ad e) na 60 kor.,
ad f) na 300 kor.,
przynależności zaś ad a) na 48 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 512 kor.,
ad b) 180 kor.,
ad c) 170 kor.,
ad d) 100 kor.,
ad e) 40 kor.,
ad f) 200 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Delatyn, dnia 23 kwietnia 1914.

L. cz. E. XXVI. 4589/13 (6) (8028 1—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Maryi z Pacholczyszynów Stecuła w Wadowicach, odbędzie się dnia 9 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 78 na zasadzie warunków, które się niniejszem zatwierdza licytacya realności: lwh. 152 ks. gr. Wacowice realność obejmująca grunta budowlane, łąki, role, ogrody łącznego obszaru 6 ha. 31 ar. i 49 m.² łącznie z budynkiem mieszkalnym i stodołą.

Wartość szacunkowa 10.416 kor.

Najniższa oferta 6944 kor.

Do realności lwh. 152 tejs. księgi gr. należą następujące przynależności: obróg na siano i ogrodzenie (parkan z deszczułek) oszacowane na 210 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XXVI.
Drohobycz, dnia 29 kwietnia 1914.

L. cz. E. XX. 6385/13 (16) (8072 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie zastąpionego przez adw. d. Weinberga odbędzie się dnia 17 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. XII. licytacya realności lwh. 1303/II. gm. Lwowa bez liczby konskrypcyjnej przy ul. Pilichowskiej l. orj. 10 A. składającej się z parcel grunt. lkat. 4677/30 pow. 108 m.², 4670/8 o pow. 135 m.² z domem dwupiętrowym z cegły na zaprawie wapiennej, podpiwniczonym.

Do realności należą następujące przynależności: 100 okien trzyskrzydłowych, 2 okna warszawskie, 2 okna dwuskrzydłowe, 6 okien czteroskrzydłowych, 5 drzwi dwuskrzydłowych, śmieciarka, 10 muszel, 9 kociołków, 3 wanny z piecykami, story płócienne i klucze, 21 świeczników.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 56.106 kor. 50 h., przynależności na 1752 kor., ulga podatkowa 8488 kor. 84 h., razem 66.347 kor. 44 h. po potrąceniu służebności karty C. poz. 41 = 65.447 kor. 44 h.

Najniższa cena wynosi 32.723 kor. 72 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularyjny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w niżej wymienionym w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 2 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3564/13 (14) (8035)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy oszczędności w Horodence odbędzie się dnia 10 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie zatwierdzonych warunków relicytacya następujących realności:

a) lwh. 587 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pb. lk. 1446 i pg. lk. 1160/3,

b) lwh. 6211 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pg. lk. 1158/24.

Wartość szacunkowa:
ad a) 5385 kor.,
ad b) 840 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 2808 kor.,
ad b) 420 kor.

Do realności lwh. 587 ks. gr. Horodenka należą następujące przynależności: studnia, parkan i drzewa oszacowane na 231 koron.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2549/13 (7) (8040)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy oszczędności miasta Jarosławia strony egzekwującej odbędzie się dnia 17 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 14. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacya całej realności lwh. 58 gm. Kolbuszowa oszacowanej na 15.320 kor.

Najniższa cena wynosi 7660 kor., całej realności lwh. 215 gm. Kolbuszowa wanej na 1360 kor.

Najniższa cena wynosi 680 kor.,
1/2 realności z lwh. 381 gm. Kolbuszowa oszacowanej na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 50 kor. i
1/2 realności lwh. 736 gm. Kolbuszowa oszacowanej na 20 kor.

Najniższa cena wynosi 10 kor. zobowiązanych Abrahama i Hendli z Heubergów Geldzählerów własnych.

Wszystkie powyższe realności będą sprzedane razem.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kolbuszowa, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. E. XI. 1062/14 (5) (8022)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Dmytra Karytnyka, odbędzie się dnia 19 czerwca 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 27. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 850 ks. gr. Borki wielkie, rola,

b) lwh. 2120 ks. gr. Borki wielkie, połowa placu bud., chaty, budynków gosp., roli z przynależytościami.

Wartość szacunkowa wynosi:
ad a) 550 kor.,
ad b) 961 kor. 50 h.

Najniższa oferta:
ad a) 366 kor. 66 h.,
ad b) 641 kor.

Do realności lwh. 2120 ks. gr. Borki wielkie należą następujące przynależności: narzędzia rolnicze i dwa konie, oszacowane na 144 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 17 kwietnia 1914.

L. cz. E. VII. 4072/13 (6) (8027)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie firmy Akcyjne Towarzystwo elektryczne przedtem Sokolnicki i Wiśniewski we Lwowie, przez adw. dr. Marcelego Fechtdegena we Lwowie, odbędzie się dnia 19 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2 licytacya połowy realności lwh, 2001 gm. kat. Mikuliczyn.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2000 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 1333 kor. 32 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i wszelkie inne do tej nieruchomości odnoszące się dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Delatyn, dnia 23 kwietnia 1914.

L. cz. E. 7555/13 (8) (8031)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Natana Borsla, kupca w Horodence, odbędzie się dnia 18 go czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności:
a) lwh. 304 ks. gr. Strzylcze, cała realność złożona z pb. lk. 244/1 i pg. lk. 329, 367/2 i 379,
b) lwh. 532 ks. gr. Strzylcze, cała realność złożona z pg. lk. 298/2,
c) lwh. 784 ks. gr. Strzylcze, cała realność złożona z pg. lk. 100 1.
Wartość szacunkowa:
ad a) 3260 kor.,
ad b) 600 kor.,
ad c) 200 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad a) 2207 kor. 32 h.,
ad b) 400 kor.,
ad c) 135 kor. 32 h.
Do realności lwh. 304 ks. gr. Strzylcze należą następujące przynależności: zasiewy żyta i pszenicy na pg. 320 i 367/2 i kamień na pb. 244/1, oszacowane na 51 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 27 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2051/13 (10) (7924)
Edykt licytacyjny
Dnia 20 maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya:
a) realności lwh. 7 gm. Zdrochec,
b) realności lwh. 141 gm. Zdrochec.
Nieruchomości wystawione na licytacyę są cenione:
ad a) na 9808 kor. 30 h.,
ad b) na 1613 kor. 75 h.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 6038 kor. 87 h.,
ad b) 1075 kor. 83 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. E. 4445/13 (8032)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Banku kredytowego w Horodence, odbędzie się dnia 15 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 483 ks. gr. Horodenka, cała realność złożona z pb. lk. 62/3 i 62/6,
b) lwh. 5396 ks. gr. Horodenka, połowa realności, w skład której wchodzi pb. lk. 62/5.
Wartość szacunkowa:
ad a) 13.420 kor.,
ad b) 45 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 8946 kor. 66 h.,
ad b) 30 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 29 kwietnia 1914.

L. cz. E. 8234/13 (8036)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Samuela Jurmana w Horodence, odbędzie się dnia 16 czerwca 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 516 ks. grunt. Horodenka, 3/4 części realności złożonej z pgr. lk. 2660/25,
b) lwh. 545 ks. gr. Horodenka, 1/5 cz. realności złożonej i pg. lk. 2913.
Wartość szacunkowa:
ad a) 1650 kor.,
ad b) 160 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad a) 1100 kor.,
ad b) 106 kor. 67 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1832/13 (16) (8038)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Józefa Siernbacha w Janowie, odbędzie się dnia 23 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. IV., na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:
a) lwh. 800 ks. gr. Janów, 1/2 las i rola,
b) lwh. 857 ks. gr. Janów, 1/2 rola i pastwisko,
c) lwh. 506 ks. gr. Janów, gospodarstwo wiejskie z budynkami i gruntami ornemi.
Wartość szacunkowa:
ad a) 150 kor.,
ad b) 430 kor.,
ad c) 1500 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 100 kor.,
ad b) 286 kor. 66 h.,
ad c) 1000 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Koszta ułożenia warunków licytacyjnych oznacza się na 8 kor. 78 h.
C. k. Sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1407/14 (6) (8046)
Edykt licytacyjny.
Dnia 12 czerwca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29 odbędzie się licytacya realności lwh. 1196 gm. Riczka 4 morgi 440 s² roli, ogrodu, sadu, pastwiska i lasu wraz z chatą i kołesznią postawioną z miękkiego drzewa w niwie „Pid Bukiwcem".
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2290 kor.
Najniższa cena wynosi 1527 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 4 maja 1914.

L. cz. E. 1196/14 (6) (8049)
Edykt licytacyjny.
Dnia 12 czerwca 1914 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacya realności lwh. 1274 gm. Pistyń przeszło 5 morgów roli, pastwiska i łąki wraz z drzewostanem kilku dębów i buków.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3005 kor.
Najniższa cena wynosi 2004 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 29 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2134/13 (6) (7926)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Jakóba i Scheindli Schächterów odbędzie się dnia 28 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w sali Nr. 12 licytacya połowy realności lwh. 250 gm. Dąbie, oszacowanej na 1506 kor. 85 hal.
Poniżej najniższej oferty, wynoszącej 1004 kor. 50 hal., sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl wielki, dnia 25 kwietnia 1914.

L. cz. E. 168/14 (4) (7921)
Edykt licytacyjny.
Dnia 27 maja 1914 o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya realności lwh. 731 gm. Wola przemykowska.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1668 kor.
Najniższa cena wynosi 1112 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, dnia 17 kwietnia 1914.

L. cz. E. 533/14 (5) (8066)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Towarzystwa kredytowego we Frysztaku, zastąpionego przez adw. dr. Erba odbędzie się dnia 10 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 w Strzyżowie licytacya:
a) 3/4 części realności lwh. 128 gm. Grodzisko zobowiązanej własnej,
b) realności lwh. 220 gm. Grodzisko zobowiązanego własnej, wraz z przynależnościami należącemi do realności lwh. 128, składającemi się z 2 koni, 1 źróbka, 2 krów, 2 jałówek, wozu, pługa, bron, młynka do czyszczenia zboża, 2 kos, 2 sierpów, 4 kopaczek i 3 grabi.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) na 14.251 kor. 18 hal.,
ad b) na 1304 kor.,
przynależności zaś na 1320 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) z przynależnościami 11.369 kor. 12 hal.,
ad b) 936 kor. 8 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Strzyżów, dnia 1 maja 1914.

L. cz. E. 605/14 (6) (8067)
Edykt licytacyjny.
Dnia 26 czerwca 1914 o godzinie 10 30 przed południem w biurze Nr. 12, odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następującej realności: 1/3 części z połowy realności lwh. 308 ks. gr. gm. kat. Łany.
Wartość szacunkowa 349 kor.
Najniższa oferta 232 kor. 66 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 30 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1542/13 (13) (8053)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności
Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnowa odbędzie się dnia 3 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w sali Nr. III., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1081 ks. gr. gm. Mielec, parcela budowlana lkat. 638 o powierzchni 4 ary 37 m² wraz z domem
Wartość szacunkowa 25.017 kor.
Najniższa oferta 12.559 kor.
Do realności lwh. 1081 ks. gr. gm. Mielec należą następujące przynależności: pompa i sztachety, oszacowane na 100 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2556/13 (5) (8059)
Edykt licytacyjny.
Dnia 4 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya realności obj. lwh. 314, 152 i 198 ks. gr. gm. Smolanka.
Nieruchomości powyższe są ocenione następująco:
I. realność lwh. 314 na 5025 kor.,
II. realność lwh. 152 na 550 kor.,
III. realność lwh. 198 na 552 kor.
Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:
ad I. 2912 kor. 50 hal.,
ad II. 366 kor. 66 hal.,
ad III. 368 kor.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 7.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mikulińce, dnia 1 maja 1914.

L. cz. E. 2957/13 (8) (7917)
Edykt licytacyjny.
Dnia 28 maja 1914 o godzinie 9 zrana odbędzie się w biurze Nr 6 sądu tutejszego licytacya połowy realności lwh. 751 gminy Nowy Targ składającej się z parceli bud. lk. 182.
Powyższą połowę realności oceniono na 12.045 kor.
Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 6022 kor. 50 h.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 2 kwietnia 1914.

L. cz. E. 5014/13 (8054)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Mielcu, odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. III., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 9/20 207 ks. gr. gm. Złotniki parc. bud. lk. 41/3 i parcele gr. lk. 748/3, 754/2, 313/61 i 156/6 o łącznym obszarze 9864 m.² wraz z domem i stodołą,
b) lwh. 36/240 32 gm. Złotniki parc. gr. lk. 1019 w obszarze 3936 m.².
Wartość szacunkowa:
ad a) 1665 kor.,
ad b) 23 kor. 14 h.
Najniższa oferta:
ad a) 1120 kor.,
ad b) 16 kor.
Do realności lwh. 207 ks. gr. gm. Złotniki należą następujące przynależności: 14 drzewek leśnych w podwórzu oszacowane na 42 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2003/13 (4) (8065)
Edykt licytacyjny.
Dnia 28 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, odbędzie się w Skawinie licytacya połowy lwh. 34 z domem drewnianym i całej realności lwh. 236 gm. Korabniki.
a) nieruchomość lwh. 34 w połowie z domem i z utrzymaniem dożywocia ocenione na 350 kor.,
b) nieruchomość lwh. 236 wystawiona na licytacyę jest oceniona na 525 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 175 kor.,
ad b) 350 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 13 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2681/13 (8) (8024)
Edykt licytacyjny.
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Schulima Beera kupca w Bełzie, odbędzie się dnia 16 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sądownie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. całej 177 ks. gr. Przewodów składającej się z 1 parceli grunt. o obszarze 1546 s.²,
b) lwh. połowy 271 ks. gr. Przewodów składającej się z jednej parc. grunt. Całość o obszarze 2 morgi,
c) lwh. całej 149 ks. gr. Liski składającej się z jednej parceli grunt. o obszarze 1 morga 1353 s.².
Wartość szacunkowa:
ad a) 1050 kor.,
ad b) 1100 kor.,
ad c) 1700 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 700 kor.,
ad b) 733 kor. 33 h.,
ad c) 1133 kor. 33 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiada-

miane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Bełz, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. E. 537/14 (4) (8109)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wojciecha Janeczka odbędzie się dnia 5 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr 4 w Żabnie licytacya lwh. 118 gm. Zalipie obejmującej 3 pgrunt. w obszarze 57 a. 44 m².

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1985 kor. 90 h.

Najniższa cena wynosi 1323 kor. 94 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabno, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1181/14 (8) (8030)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Mosess Liebmana w Horodence, odbędzie się dnia 8 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 30 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 411 ks. gr. Potoczyska, cała realność, złożona z pb. lk. 447 i pgr. lk 818/1, 1893/1, 3669/1 i 1895/3,

2. lwh. 1754 ks. gr. Potoczyska, cała realność, złożona z pgr. lk. 3669/2.

Wartość szacunkowa:

1. 1185 kor.,

2. 100 kor.

Najniższa oferta:

1. 826 kor. 66 h.,

2. 66 kor. 66 h.

Do realności lwh. 411 ks. gr. Potoczyska, należą następujące przynależności: 25 drzew owocowych, 4 wierzby i mur, oszacowane na 55 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 1 maja 1914.

L. cz. E. 9205/13 (6) (8034)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Leiby Starka kupca w Horodence, odbędzie się dnia 12 czerwca 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 2624 ks. gr. Serafińce, cała realność złożona z pg. lk 2448.

Wartość szacunkowa 890 kor.

Najniższa oferta 545 kor. 32 h.

Do realności lwh. 2624 ks. gr Serafińce należą następujące przynależności: zasiewy oziminy, oszacowane na 18 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 23 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2550/13 (8) (8039)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Leiby Langera w Zal siu odbędzie się dnia 23 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. IV. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 4 ks. gr. Karaczynów, realność wiejska z budyn. i studnią,

2. lwh. 215 ks. gr. Karaczynów, par cele grunt częścią las,

3. lwh. 10 ks. gr. Wroców. grunt rolny,

Wartość szacunkowa:

1. 2730 kor,

2. 400 kor.,

3. 1600 kor

Najniższa oferta:

1. 1820 kor.,

2. 266 kor. 67 h.,

3. 1066 kor. 67 h.

Do realności lwh. 4 ks. gr. Karaczynów należą następujące przynależności: studnia oszacowana na 40 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Koszta ułożenia warunków licytacyjnych oznacza się na 8 kor. 34 h.

Tutejszy urząd ksiąg gruntowych jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Janów, dnia 22 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2021/13 (5) (7922)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8. odbędzie się licytacya:

a) realności lwh. 7 gm. Biskupice radłowskie,

b) realności lwh. 396 gm. Biskupice radłowskie,

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 1104 kor. 60 h..

ad b) na 817 kor., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 736 kor. 40 h.,

ad b) 544 kor. 67 h.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie tut. w biurze Nr 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1392/14 (8047)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 czerwca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29 odbędzie się licytacya realności:

a) lwh. 1833 gm. Riczka 1 m. 465 a. kw. sianożęci, wraz z nową stajnią,

b) 1/2 lwh. 206 gm. Riczka około 10 m. 500 s. kw. roli, pastwiska i sianożęci z dwoma chatami i stajnią.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) 725 kor,

ad b) 2322 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 484 kor.,

ad b) 1549 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kosów, dnia 4 maja 1914.

L. cz. E. 7258/14 (16) (8048)

Edykt licytacyjny.

Dnia 19 czerwca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29 odbędzie się licytacya realności:

a) lwh. 90 gm. Babin około 20 morgów lasu, roli, łąki, pastwiska i ogrodu wraz ze stajnią, kołosznią i małym sadem położonych w niwie „Sokilskie",

b) lwh. 93 gm. Babin parcela bud. 15 s. kw.,

c) lwh. 332 gm. Babin około 2 morgi roli z łąką położonych w niwie „Babin".

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) 5190 kor.,

ad b) 5 kor.,

ad c) 800 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 3460 kor.,

ad b) 4 kor.,

ad c) 534 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kosów, dnia 8 maja 1914.

L. cz. IX. b. 414/1 (8070 1—3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w wadowickim okręgu budowniczym w latach 1915, 1916 i 1917 odbędzie się dnia 3-go czerwca 1914 w c. k. Starostwie w Wadowicach licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne szutru w r. 1915 dostawić się mającego wynoszą:

za 5880 m³ szutru — 62.525 kor.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których c. k. Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5 prc. kwoty fiskalnej z wyrażaniem cen jednostkowych nietylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie we właściwem miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie dotyczące wyłącznie rozwozu materyału dostarczonego koleją z poszczególnych stacyj kolejowych po gościńcu i placach składowych, szlichtowania i względnie tłuczenia wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Toż samo dotyczy ofert co do samego rozwozu z tą różnicą, że należy je wnosić na każdą stacyę kolejową osobno.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 kwietnia 1914.

GDZ. 4522 ex 1914 (8074)

Auszugsweise Kundmachung.

Von der k. k. Generaldirektion der Tabakregie in Wien wird behufs Veräusserung der bei mehreren k. k. Tabakfabriken angesammelten Holzstoffdeckelskarte, braun und grauweiss, sowie derlei Holzstoffdeckelspäne und Schmutzdeckel hiemit die allgemeine Konkurrenz ausgeschrieben.

Schriftliche, mit der Quittung einer k. k. Kassa über den Erlag eines 5% Vadiums versehene, mit einer Krone per Bogen gestempelte und auf der Adresseite des Kuverts mit der Aufschrift: „Offerte auf Abnahme von Holzstoffdeckelskart" bezeichnete Offerte sind bis längstens 22 Mai 1914 mittags, bei der k. k. Generaldirektion der Tabakregie in Wien, IX. Porzellangasse Nr. 51, einzubringen, woselbst auch die ausführliche Kundmachung zur Einsicht aufliegt.

K. k. Generaldirektion der Tabakregie.

Wien, am 24 April 1914.

Der k. k. Sektionschef
und Generaldirektor:
Scheuchenstuhl m. p.

L. cz. E. 63/13 (7) (7979)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izaaka Dawida Schmida w Frysztaku, zastąpionego przez adw. dra Dawida Erba we Frysztaku, odbędzie się dnia 16 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2, licytacya:

a) całej realności lwh. 31 ks. gr. gm. Kobyle objętej, wraz z przynależnością składającą się z ogrodzenia, oraz

b) 11/60 części realności lwh. 32 ks. gr. Kobyle objętej.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 4293 kor.,

ad b) na 628 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 2862 kor.,

ad b) 418 kor. 66 h.

Poniżej tej ceny wydzierżawienie nie przyjdzie do skutku.

Zatwierdzone niniejszem ustawowe warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Frysztak, dnia 3 maja 1914.

L. cz. E. 150/14 (6) (7889)

Edykt licytacyjny.

Dnia 9 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się licytacya realności lwh. 285 gm. Lipnik w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Nieruchomość ta oceniona została na 2977 kor. 06 h.

Wadyum 297 kor. 70 h.

Najniższa cena wynosi kwotę 1984 kor. 70 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszace się do tej realności dokumenta może je każdy przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobczyce, dnia 5 maja 1914.

L. cz. E. 3875/13 (8101 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie popierającego wierzyciela Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Mikołajowie, zastąpionego przez dyrektora Abrahama Nadlera, odbędzie się dnia 25-go czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 22 licytacya realności obj. lwh. 17 ks. gr. gm. Horożana mała, składającej się z pbd. i pgr. stanowiącej gospodarstwo wiejskie.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona następująco:

a) wartość gruntu na 2063 kor.,

b) wartość budynków, a to: chaty szopy, stajni, stodoły i komórki, na 540 kor., czyli łącznie na 2603 kor.

Najniższa cena wynosi 1734 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 22.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałe o.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Komarno, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2792/13 (5) (7994)

Dnia 11 lipca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 7, licytacya:

a) 1/3 części realności lwh. 140 i

b) 1/6 części realności lwh. 142 gm. Serednie wielkie.

Cena szacunkowa wynosi:

ad a) 2363 kor. 33 h.,

ad b) 142 kor. 20 h.

Najniższa oferta:

ad a) 1575 kor. 56 h.,

ad b) 94 kor. 80 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przeglądnąć można w sądzie tut. w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Lisko, dnia 7 maja 1914.

L. cz. E. 3344/13 (7) (8052)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Izraela Bergera kupca w Mielcu odbędzie się dnia 3 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. III, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 33/120 42 ks. gr. gm. Wola chorzelowska, parc. bud. lk. 33 i 34/1, oraz parc. gr. lk. 355/1, 356, 361, 363, 365, 366, 367/1, 367/2, 368/1, 368/2, 370, 371 i 439 o łącznym obszarze 7 ha. 35 ar. 21 m. kw. wraz z domem i szopą.

Wartość szacunkowa 1988 kor. 62 h.

Najniższa oferta 1326 kor.

Do realności lwh. 42 ks. gr. Wola chorzelowska nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3536/9 (1) (8062)

Strona zobowiązana Moses Milch w Podhajcach.

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa handlowo-przemysłowego w Podhajcach odbędzie się dnia 29 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 4 II. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 700 ks. gr. Podhajce, cała realność składająca się z parc. bud. lk. 292/2, na której stoi dom mieszkalny z pgr. lk. 360 ogród.

Wartość szacunkowa 7250 kor.

Najniższa oferta 3833 kor. 50 h.

Do realności lwh. 700 ks. gr. Podhajce należą następujące przynależności: z płotu sztachetowego z jodłowych łat, 2 starych grusz, 1 czereśni, 6 młodych akacyi i częstokołu ze starych dębowych kołów, łącznie oszacowane na 415 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podhajce, dnia 24 kwietnia 1914.

L. cz. E. 595/14 (5) (8110)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Judy Salamona i spól. odbędzie się dnia 29 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 »Żabnie licytacya 1/4 lwh. 919 gm. Otfinów obejmującej 1 pgrunt. w obszarze 29 a. 42 m².

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 602 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 401 kor. 66 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabno, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. 865/13 (10) (7927)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Sawy Beer w Skołoszowie, zastąpionej przez adw. dr. Bermana, odbędzie się dnia 19 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Radymnie, licytacya realności lwh. 433 ks. gr. gm. Nienowice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1030 kor.

Najniższa cena wynosi 686 kor. 87 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Protokół oszacowania i warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny i protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radymno, dnia 27 kwietnia 1914.

L. cz. E. 377/14 (5) (7925)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 czerwca 1914 godz. 8·30 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya 1/5 części realności lwh 37 gm. Radłów wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3264 kor. 85 h., przynależności zaś na 430 kor.

Najniższa cena wynosi: 2297 kor., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, dnia 24 kwietnia 1914.

L. cz. E. 781/14 (4) (8043)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Kopyczyńcach zastąpionej przez adw. dra Gelbera odbędzie się dnia 18 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 20 licytacya:

a) realności objętej lwh. 1151 gminy Kopyczyńce składającej się z pb. lkat. 300 i pgrt. 767/2 obejście obszar 5 ar. 13 m.² wraz z przynależnością składającą się z ogrodzenia,

b) 2/3 części realności objętej lwh. 787 gminy Kopyczyńce, składającej się z pb. lkat. 299 oraz z pgrt. lkat. 763, 764 i 765 ogród obszaru 22 ar. 48 m.².

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1930 kor.,

ad b) na 1498 kor. 66 h.,

przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1306 kor. 66 h.,

ad b) 999 kor. 10 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabul., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 30 kwietnia 1914.

Ч. сп. Е. 554/14 (4) (8044)

Оголошене переторгу.

На попиране Руского Народного Дому „Власна Поміч" в Хоростковї, заступленого через адв. др. А. Лопатиньского, відбуде ся 9 червня 1914 о 9 годинї перед полуднем в низше означенім судї, комната ч. 4 переторг:

а) реальности обнятої вгч. 404 гр. кат. Карашинцї, складаючої ся з пр. ґр. ч. кат. 118/2 (город обшару 14 а. 71 м²),

б) реальности обн. вгч. 365 громади кат. Карашинцї, складаючої ся з пр. ґр. ч. кат. 449/1 і 450/1 (поле обшару 67 а. 91 м²),

в) реальности обн. вгч. 369 громади кат. Карашинцї, складаючої ся з пр. ґр. ч. кат. 130/2 (пасовиско обшару 5 а. 57 м².

Продати ся маючі недвижимости суть оцїнені:

ad а) на 409 кор.,

б) на 1888 кор.,

в) на 20 кор.

Найнизша подача виносить:

ad а) 272 кор. 66 сот.,

б) 1258 кор. 66 сот.,

в) 13 кор. 33 сот.

Понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі заразом затверджує ся і грамоти відносячі ся до недвижимостий (витяг гіпотечний, витяг катастральний протоколи оцїнення і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім судї, комната ч. 8 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнїйше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в Судї, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути пiдношенi.

О дальших випадках поступовання переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступовання переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в судї, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не всказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.

Копичинцї, дня 24 цьвітня 1914.

Ч. сп. 4363/13 (4) (8006)

Едикт лїцитацийний.

На внесене Пазї Нич, відбуде ся дни 19 мая 1914 о годинї 9 перед полуднем в тутейшім судї, комната ч. IV. лїцитация слїдуючих реальностец громади Туринка:

1. вгч. 1766 оцїненої на 570 кор.,

2. вгч. 2613 оцїненої на 193 кор.,

3. вгч. 2618 оцїненої на 728 кор. 25 сот.

Найнизша подача виносить що до реальности:

ad 1. — 380 кор.,

2. — 128 кор 68 сот,

3. — 485 кор. 50 сот.

Понизше тої квоти продаж не відбуде ся.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.

Жовква, дня 18 марта 1914.

Ч. сп. Е. 676/14 (4) (8045)

Оголошене переторгу.

На попиране Повітового Товариства кредитового „Згода" в Копичинцях, заступленого через адвоката др. А. Лопатиньского, відбуде ся дня 9 червня 1914 перед полуднем о 9 годинї в низше означенім судї, комната ч. 4 переторг реальности обнятої вгч. 1201 гром. кат. Копичинцї, складаючої ся з пр. буд. ч. кат. 284 і з пр. ґр. 752/3 (обійстє з городом обшару 5 а. 34 м²) з приналежностию, складаючого ся з кількох дерев овочевих і огородженя.

Продати ся маюча недвижимість є оцїнена на 2265 кор. 80 сот., приналежність на 67 кор.

Найнизша подача виносить 1555 кор. 20 сот.

Понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі заразом затверджує ся і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оцїнення і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім судї, комната ч. 8 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнїйше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в судї, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступовання переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступовання переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в судї, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не всказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.

Копичинцї, дня 24 цьвітня 1914.

Ч. сп. Е. VIII. 5174/13 (4) (7959)

Едикт.

В справі екзекуцийній Руской Щадницї в Перемишли, заправованій в ц. к. повітовім судї в Перемишли против Аннї Ціроґ женї Антона і тов. в Бикові о 306 кор. 90 сот. і т. д. з пн., належить Аннї Ціроґ женї Антона в Бикові, доручити призволено екзекуцию з дня 24 жовтня 1913 Е. VIII. 5174/13 (2) силою котрого призволено екзекуцию через розвинене поступованя переторгового що до реальностий вик. гіп. чч. 187, 279, 286, 287, 314, 351, 685 кн. гр. гром. Бикiв і вик. гіп. ч. 249 кн. гр. гром. Плешевичі.

Понеже місце побуту Анни Ціроґ жени Антона не є відомим, установляє ся єї для стереженя єї прав п. др. Елїша Мантля, адвоката краєвого в Перемишли, куратором.

Тойже куратор буде Анну Ціроґ жену Антона в згаданій справі на єї небезпечність і кошта так довго заступати, аж она або в судї зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ VIII.

Перемишль, дня 20 лютого 1914.

L. cz. E. 857/13 (7932)

Edykt.

Dnia 26 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya połowy realności lwh. 363 gm. Posada jaśliska.

Wartość szacunkowa 2134 kor. 25 hal.

Najniższa oferta 1422 kor. 84 h.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rymanów, dnia 27 marca 1914.

L. cz. E. 615/14 (3) (7909)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Dwojry Porter w Giedlarowy odbędzie się dnia 30 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya realności lwh. 251 ks. gr. Brzoza królewska, oszacowanej na 938 kor. 8 hal.

Najniższa oferta wynosi 625 kor. 38 h, poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Leżajsk, dnia 24 kwietnia 1914.

L. cz. E. VII. 212/14 (4) (7883)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 czerwca 1914 o godz. 9 rano sprzedane zostaną 2/5 części realności lwh. 228 gminy Rzuchowa w podpisanym sądzie biuro Nr. 4.

Nieruchomość ta oszacowana na 656 kor. 10 hal.

Najniższa oferta wynosi 437 kor. 40 h., poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, 6 maja 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

(7814 3—3)

Ogłoszenie.

Kandydat adwokatury p. dr. Wolf Presser wpisany został na listę adwokatów z siedzibą urzędową w Stryju.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Sambor, dnia 5 maja 1914.

L. cz. C. 132/14 (1) (8025)

Edykt.

Przeciw Józefowi Studniarzowi synowi Ludwika z Jodłowej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzostku przez Isaaka Kalba pozew o 211 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 20 maja 1914, o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Józefa Studniarza ustanawia się p. c. k. notaryusza M. Bilińskiego w Brzostku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Studniarza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzostek, dnia 5 maja 1914.

L. cz. C. II. 119/14 (4) (7983)

Edykt.

Przeciw Wojciechowi Ryczkowi po Stanisławie i Agnieszce Ryczek z Jarochowiczów z Przewrotnego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Głogowie pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została rozprawa na dzień 19 maja 1914, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw tych nieobecnych ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 7 maja 1914.

L. cz. C. II. 152/14 (4) (7980)

Edykt.

Przeciw Janowi Misiakowi po Jakóbie Nr. 61 i Janowi Borowcowi Nk. 177 z Ostrów Baranowskich, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Głogowie pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została ustna rozprawa na dzień 19 maja 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw tych nieobecnych ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 7 maja 1914.

L. cz. A. XVIII. 40/9 (51) (8073)

Edykt.

W sprawie spadkowej po ś. p. Maryi Woroszczuk, zmarłej dnia 20 grudnia 1908 we Lwowie, toczącej się przed c. k. sądem powiatowym S. I. we Lwowie, ma być doręczony dekret dziedzictwa l. cz. A. XVIII. 40/9 (51) Stefanowi Wojciechowskiemu.

Ponieważ niewiadomo, gdzie tenże przebywa, przeto ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. Jana Zacharczuka z Ladzkiego wielkiego sp. Złoczów.

Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Wojciechowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. S. I., Oddział XVIII.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 131, 132, 136/14 (8068)

Edykt.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po śp. Leonie Bardziuku z Przenicznik wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Mechla Rundera Sare Stim Jakóba Grocha pozew o 518 kor. 98 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 22 maja 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw powyższej masy spadkowej ustanawia się Józefa Szeszuraka w Przenicznikach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wymienioną masę spadkową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo aż do ukończenia sporu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Tyśmienica, dnia 8 maja 1914.

L. VII. a. 3749 (8118)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Gerson Gizelt, dzierżawca apteki w Bursztynie wniósł dnia 28 kwietnia 1914 do c. k. Namiestnictwa podanie o koncesyę na nową aptekę publiczną w Łyścu.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych

posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożeni w swej egzystencyi przez utworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do c. k. Starostwa w Bohorodczanach.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6 maja 1914.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

L. cz. Cw. 5936/13 (3) (8096)

Edykt.

Przeciw Kościowi Maczhan, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego przez Zakład kredytowy w Rozdole pozew wekslowy o 590 kor. zpn.

Celem strzeżenia praw Kościa Maczohana ustanawia się p. adwokata dr. Wurzla w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Kościa Maczohana w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 20 kwietnia 1914.

L. cz. C. VIII. 152/14 (1) (7870)

Edykt.

Kuratorem z miejsca pobytu Maryi z Janowskich Syndykowej w sprawie Józefa Rzepki o uznanie kontraktu ustanawia się adwokata dr. Surowieckiego w Tarnobrzegu.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Tarnobrzeg, 27 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 194/14 (1) (7915)

Edykt.

Przeciw Alojzemu i Annie Cisoniom z Lasku, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Klikuszowej pozew o 719 kor. zpn.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Michała Włodarczyka w Lasku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nowy Targ, dnia 29 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 95/14 (4) (8069)

Edykt.

Przeciw Helenie Dziubaniukowej żonie Władysława z Zabłotowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie przez Jana Goruka, oficyała podatkowego w Horodence, pozew o zapłatę 452 kor. 77 hal.

Celem strzeżenia praw Heleny Dziubaniukowej ustanawia się p. dr Baltza, adwokata w Zabłotowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Helenę Dziubaniukową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zabłotów, dnia 21 kwietnia 1914.

L. cz. E. E. 4245/13 (8108)

Edykt.

Maryi Kaniuk ur. Turzańskiej w Stecowie ma być doręczoną uchwała z dnia 13 marca 1913 l. cz. E. 4245 13.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Marya Kaniuk przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie p. adwokata dr. Markussohna w Śniatynie.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę Kaniuk w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 13 marca 1914.

L. cz. C. I. 171/14 (7880)

Edykt.

Przeciw Maryi Drwięga, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez Miejską Spółkę oszczędności i pożyczek w obradzie olchowskiej pozew o 550 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 28 kwietnia 1914. o godzinie 10·30 przed południem, biuro Nr. 17.

Celem strzeżenia praw nieobecnej ustawia się p. dr. Aleksandrowicza w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nie obecną w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sanok, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. C. VI. 189/14 (1) (8102)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Szczepanowi Kochmanskiemu w Żołyni wniosła Mnicha Wilkenfeldowa w Żołyni pozew o 459 kor. 60 hal.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 15-go maja 1914, o godz. 9 rano, sala Nr. 1.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Borowiec w Łańcucie, zastępywać go będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Łańcut, dnia 8 maja 1914.

L. XVII. 3285/13 (8071)

Taryfa cen żywej wagi świń na II. kwartał 1914.

Ogłoszenie.

Celem wymiaru odszkodowania ze Skarbu państwa za świnie użytkowe i hodowlane wybite z urzędu lub padłe wskutek zarządzonego z urzędu szczepienia w Galicyi w II. kwartale 1914, na podstawie ustawy z d. 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. Nr. 177, ustanawia się po myśli §§ 48 i 52 tej ustawy i stosownie do rozporządzenia wykonawczego z 15 października 1909 (Dz. p. p. Nr. 178) przeciętne ceny za kilogram żywej wagi według następującej taryfy:

I. Świnie rasowe:

a) prosięta do 6 tygodni 2 K 29 h;
b) prosięta od 6 tygodni do 4 miesięcy 1 K 94 h;
c) warchlaki od 4 do 10 miesięcy 1 K 53 h;
d) świnie powyżej 10 miesięcy 1 K 39 h.

II. Swinie półkrwi:

a) prosięta do 6 tygodni 2 K — h;
b) prosięta od 6 tygodni do 4 miesięcy 1 K 77 h;
c) warchlaki od 4 miesięcy do 10 miesięcy 1 K 40 h;
d) świnie powyżej 10 miesięcy 1 K 32 h.

III. Świnie rasy krajowej:

a) prosięta do 4 miesięcy 1 K 59 h;
b) warchlaki od 4 do 10 miesięcy 1 K 23 h;
c) świnie powyżej 10 miesięcy 1 K 14 h.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 maja 1914.

Wyroki prasowe.

Zl. 6 (6758)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Jänner 1914, Pr. 2 14, die Weiterverbreitung der Nummer 356 der in Turin erscheinenden Zeitschrift: „La Stampa“ vom 24—25 Dezember 1913 nach § 65 a St G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Jänner 1914, Pr 4 14, die Weiterverbreitung der Nummer 17155 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo“ vom 22 Dezember 1913 nach § 65 a St G verboten.

Zl. 7 (6759)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit Erkenntnis vom 5 Jänner 1914, Pr XXXV 3/14, die Weiterverbreitung des Heftes 52 der periodischen in München erscheinenden, in Wien zur Verbreitung gelangten Druckschrift: „März“ vom 27 Dezember 1913 nach § 64 St. G. verboten.

Wien, am 5 Jänner 1914.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Jänner 1915, Pr. VII 2/13, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 2 Jänner 1914 wegen der Stelle auf Seite 1, Spalte 3, beginnend nach den Worten „ihn den Lebensunterhalt“ und endigend vor den Worten „das Wündchen ist in der Tat“ nach § 63 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Jänner 1914, Pr 101/13, die Weiterverbreitung der Nummer 721 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl“ vom 28 Dezember 1913 wegen des Artikels: „Eine Betrachtung über den Obersten Gerichts- und Kassationshof“ in den Stellen von „zumal gegenüber der Justiz“ bis „abhanden gekommen“, von „die Justitia ist aber“ bis „sind geblieben“, von „So! entfuhr es“ bis „zur Folge“ nach § 300 und 491 St. G und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Jänner 1914, Pr I 2 14, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Cas pis cesk ch urednisu postovnich“ vom 1 Jänner 1914 wegen der Stelle von „Ale v Rakousku zda se . . .“ bis „Pyrrhovo vitezstvi!“ des Artikels: „Opatreni vlady proti pasivni resistenci“ nach § 65 a St. G verboten.

Zl 8 (6760)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Jänner 1914, Pr 3 14, die Weiterverbreitung der Nummer 359 der in Turin erscheinenden Zeitschrift: „La Stampa“ vom 28—29 Dezember 1913 nach § 65 a St G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Jänner 1914, Pr. I 7 14, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Mlady prukopnik“ vom 3 Jänner 1914 wegen der Stellen von „Tam stal se clenem“ bis „bylo osvobozeno“ des Artikels: „Nikolaj Timosin“; von „Jen nekolik malo“ bis „se sebou samymi“ des Artikels: „Jsme anarchisty?“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Jänner 1913, Pr I 6/14, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Venkovan“ vom 31 Dezember 1913 wegen des Artikels: „C a k. hlidaci . . .“ nach § 491 und 493 St G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

---

Das k k Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Jänner 1914, Pr I 5 14, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Pravo lidu“ vom 4 Jänner 1914 wegen der Stelle von „jest dle §§ 264, 269“ bis „teto narazky“ des Artikels: „Konsek historie delnickeho hnuti ceskeho“ in der Rubrik: „Beseda“ nach § 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1913, Pr. 6 14, die Weiterverbreitung der bei „Doskocil a Stachy“ in Schmitz bei Brünn gedruckten und im Verlage der Zeitschrift: „Pritel lidu“ in Brünn erschienenen Flugschrift „Vase dustojnosti“ wegen der Stelle von „bude proto“ bis „mezi narody“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1915, Pr. 7 14, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Lidove noviny“ vom 8 Jänner 1914 wegen der Stelle von „Dnes“ bis „na okamzik“ des Artikels: „Princ miniaturni zeme“ nach § 65 a, 487, und 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

---

Zl. 9 (6761)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1914, Pr XXXV 339 14/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 24 der periodischen Druckschrift „Wohlstand für Alle“, 6 Jahrgang, vom 31 Dezember 1913 durch die Stelle von „Dieses Wunder der grauenhaften“ bis „der Zeit entgegen!“ auf Seite 1, Spalte 1—3, im Artikel: „Zum Jahresschluß“ das Verbrechen nach § 65 a St G. begründe und es wird nach § 493 St P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St P O bestätigt und nach § 37 Pr G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 8 Jänner 1914.

Das k. k. Bezirksgericht Josefstadt in Strafsachen in Wien als Preßgericht hat mit Erkenntnis vom 30 Dezember 1913, U I 921/12, die Weiterverbreitung des in der Nummer 258 vom 20 September 1912 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterzeitung“ auf Seite 7, Spalte 2 und 3, enthaltenen Artikels mit der Überschrift: „Ein Aufruf der Post- und Staatsbediensteten“ nach § 488, 491, 493 St. G. und § 36 Pr G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgaricht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1914, Pr. VII 3 14, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 5 Jänner 1913 wegen der Stelle, beginnend auf Seite 1, Spalte 3, nach den Worten „Maschinerie wieder bedürfe“ und endigend mit den Worten „Entbehrungen aufgezwängt“ auf Seite 2, Spalte 1, nach § 302 und 305 St. G verboten

---

Das k k. Landes als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Jänner 1914, Pr. 1 14 die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung“ vom 2 Jänner 1914 wegen der Notiz: „Die Kanzel wird immer mehr eine Agitationstribüne“ in der Stelle von „daß der Egismus“ bis „Unchristliches ist“ nach § 122 b St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1914, Pr. I 8/14, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Zar“ vom 3 Jänner 1914 wegen der Stelle von „ale mestacka spolecnost“ bis „odit a zahrat“ des Artikels: „Vrazedny poradek“ nach § 65 a, 300 und 301 St. G. und Artikel III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr 8 ex 1863, verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1914, Pr. I 9 14, die Weiterverbreitung der in Frankfurt a. M erscheinenden Zeitschrift: „Das freie Wort“, 13 Jahrgang, Nummer 18, zweites Dezemberheft 1913, wegen des Artikels: „vom Erzherzog Franz Ferdinand, der Herzogin von Hohenberg und den Jesuiten“ nach § 64 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Jänner 1914, Pr 1/14, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Aussig erschienenen und daselbst gedruckten Druckschrift: „Vysel jsem si casne z rana“ und „Baruska“ (Liedertexte) nach § 516 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Jänner 1914, Pr 2 14, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Aussig erschienenen und daselbst gedruckten Druckschrift: „Bylo to casne z rana“ und „Cervena spoduicka“ (Liedertexte) nach § 516 St G. verboten.

Zl. 10 (6762)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Jänner 1914, Pr. 9/14, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Vestnik po jistovaci“ vom Jahre 1914 wegen des Titels und der Stellen von „K tomuto“ bis „trva“ und von „Pojistovna“ bis „utrpeni“ des Artikels: „Mor. slezska vzajemna . . .“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl 11 (7218)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Jänner 1914, Pr I 16 14, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Stredoceske hlasy“ vom 9 Jänner 1914 wegen der Stellen von „drive plakala“ bis „do vezeni“ des Artikels: „Jed n, jenz chtel byt odsouzen k smrti“ und von „Snad i ubohy“ bis „sebevrazd vice“ des Artikels: „Zivot vojensky, zivot vesely“ nach § 300 St G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Jänner 1914, Pr. I 13 14 die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Zadruha“ vom 9 Jänner 1914 wegen der Stellen von „Obe“ bis „se ziv tem mimo nej“ des Artikels: „Louisa S.: Chceme revoluci a pak volnost“; von „Revoluni“ bis „socialismu“ von „Svoji taktikou“ bis „k osvobozeni“, von „I delnici v odborovych“ bis „vyssi spravedlnosti“ des Artikels: „List V. Cerkesova ruskym anarchistum-komunistum“ nach § 122 b und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Jänner 1914, Pr. I 14 13, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Ceske slovo.“ vom 9 Jänner 1914 wegen der Stelle von „Listy sdeluji ze“ bis „a nicitelu torped“ des Artikels: „Rakousko a Italie chystaji vojenske zakroceni v Albanii“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Ч. сп. Пр. 155/14 (7944)

В Імени Его Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал

прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Діло“ число 97 з дня 5 мая 1914 в артикулі під титулом „Вшехпольський судия“ в уступі від „про сей“ до „ще наведено“ і від „В суді“ до кінця містить в собі єство провини з §§ 300 і 491 з к. і арт. IV. зак. з 17 грудня 1862 Ч. 8 з р. 1863 узнав доконану в дни 5 мая 1914 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по думці § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 8 мая 1914.

L. cz. Pr. 156/14 (2) (7945)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ Nr. 1338 z dnia 5 maja 1914 w artykule pod tytułem: „Diło S. J. Bendasiuka y tow.“ w ustępie od „Pryczyna jetoj“ do końca — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 5 maja 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 8 maja 1914.

L. cz. Pr. 157/14 (2) (7946)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ numer 1339 z dnia 6 maja 1914 w artykule pod tytułem: „Uspiech Dułyszkowycza“ — zawiera znamiona występku z § 300 u. k. uznał dokonaną w dniu 6 maja 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 8 maja 1914.

Amortyzacye.

L. cz. T. VI. 65/13 (4) (7827 3—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Jan Nicpoń syn Jana i Katarzyny z Lechów Nicponiów ze Szczurowej urodzony w Szczurowej dnia 25 stycznia 1858 wydalił się ze Szczurowej przed 35 laty w niewiadomym kierunku i dotąd wszelki ślad o nim zaginął

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę jego siostry Teresy z Nicponiów Czesakowej ze Szczurowej postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Józefowi Białemu adwokatowi w Radłowie wiadomości o powyż wymienionym.

Jana Nicponia wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10 czerwca 1915 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VI.

Kraków, dnia 10 kwietnia 1914.

Firmy.

L. cz. Firm. 135/14 Spół. C. I. 66 (4983)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć do Oddz. C.:

Siedziba firmy: Drohobycz.

Brzmienie firmy: Tustanowicka spółka naftowa George Clairin spółka z ograniczoną poręką.

Forma spółka: Na podstawie umowy cesyjnej w formie aktu notaryalnego z daty Drohobycz 6 marca 1913 Lrep. 7205 spólnicy Maurice Guenot i George Clairin odstąpili swoje udziały spółce „Societa francaise des Karpathes Societa anonyme a Lille Nr. 18 Rue Faidherbe“ po polsku „Spółka akcyjna zwana spółką karpacką w Lille 18 Faidherbe“.

Kapitał zakładowy: 100.000 kor. złożony w gotówce.

Zawiadowca: Mauric Guenot wystąpił, a w miejsce jego ustanowiony został zawiadowcą Alfred Breuvard Delattre.

Podpis firmy: pod wydrukowaną stampilią firmy umieści nowy zawiadowca swój podpis.

Dzień wpisu: 2 marca 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Sambor, dnia 2 marca 1914.

L. cz. Firm. 20/14 Stow. III. 41 (6029 3—3)

Obwieszczenie.

Wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na ponownem nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków „Kasy ludowej, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Tarnopolu“ (Volkskassa, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Tarnopol) dnia 30 grudnia 1913 uchwalono rozwiązanie i likwidacyę powyższego stowarzyszenia z tem, że odtąd brzmienie tej firmy będzie z dodatkiem „w likwidacyi — in Liquidation“ i że likwidatorami wybrani zostali dotychczasowi dyrektorowie Moses Grosskopf i Salamon Ostersetzer, zaś zastępcami likwidatorów Rubin Ostersetzer i Simon Grosskopf

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, 5 lutego 1914.

Konkursa.

(7951 2—3)

Ogłoszenie.

Przy Wydziale Rady powiatowej w Skałacie jest zaraz do obsadzenia stała posada pomocnika kancelaryjnego z płacą miesięczną 120 koron (sto dwadzieścia kor.).

Wymaguna iest znajomość manipulacyi kancelaryjnej, tudzież biegłe i czytelne pismo.

Podania zaopatrzone metryką, świadectwami i curriculum vitae, wnosić należy do Wydziału powiatowego do dnia 25 maja 1914.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Skałat, dnia 9 maja 1914.

Wiceprezes Rady powiatowej:
Ludwik hr. Koziebrodzki, w. r.

L. 10152/14. (7953 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady raecy sądu krajowego wyższego przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie rozpisuje się konkurs z terminem do 31 maja 1914.

Podania o powyższą lub przy jednym z sądów kolegialnych I. instancyi opróżnić się mogącą posadę radcy sądu krajowego wyższego wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie.

Prezydyum c. k. Sądu kraj. wyższego.

Kraków, dnia 8 maja 1914.

Stebelski m. p.

Prez. 469 6/14 (7885 3—3)

W Sądzie tutejszym jest do obsadzenia posada pomocnika kancelaryjnego z dniem 15 maja 1914.

Wymaganą jest biegłość w pisaniu na maszynie.

Podania wnosić należy natychmiast.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 7 maja 1914.

L. 56.998/II. (7875 3—3)

Kokurs

na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1. w Jeżowej z poborami 3 klasy 1 stopnia i ryczałtem 665 kor. rocznie na służącego;

2. w Ławrowie z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem 378 kor. rocznie na służącego;

3. w nowo utworzyć się mającym urzędzie pocztowym Wróblowice z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego, który później dodatkowo wymierzony zostanie.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 15 maja b. r.

Lwów, 8 maja 1913.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Prezydent: Wopaterni.

Nr. 1213/14 (7876 2—2)

Konkurs.

Konkurs celem obsadzenie 1 ewentualnie 2 opróżnionych posad dozorców więźniów klasy płac przy c. k. Zakładzie kary w Stanisławowie upływa z dniem 11 czerwca 1914.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary.

Stanisławów, dnia 7 maja 1914.

Prez. 15467. (7948 2—3)

Konkurs.

Konkurs na posady woźnych sądowych we Lwowie, Kołomyi i Brzeżanach, ogłoszony w Nr. 107 „Gazety Lwowskiej“, upływa z dniem 1914.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 4 maja 1914.

Prez. 15.871. (7949 2—3)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 107 „Gazety Lwowskiej“ konkurs na posadę radcy sądu krajowego we Lwowie upływa z dniem 28 maja 1914.

Prezydyum c. k. sądu kraj. wyższego.

Lwów, dnia 8 maja 1914.

Prez. 300/14 (7765 3—3)

Konkurs.

Przy Sądzie tutejszym jest do obsadzenia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymagana jest gruntowna znajomość agendy kancelaryjnej i biegłość w pisaniu na maszynie.

Podania należy wnosić do Naczelnictwa tutejszego Sądu do 30 maja br.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 25 kwietnia 1914.

Kuratele.

L. cz. P. 52/14 (5) (4374 3—3)

Edykt.

Nad Anną z Budnyków Wahalukową, włościanką z Iliniec zawieszono kuratelę z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem jej ustanowiono Onufrego Wakaluka Wasyla rolnika z Iliniec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zabłotów, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. P. 149/11 (22) (4674 3—3)

Edykt.

Zawieszoną nad Leą z Schaumanów Jupiterową — uchwałą c. k. Sądu powiatowego w Zabłotowie z 24 sierpnia 1911 P. 16/11— kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego uchyla się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zabłotów, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. L. 8/13 (7719)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Annę Kuchel w Paszkowce.

Kuratorem jej ustanowiono Wolfa Sterngasta w Pobiedrze.

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi.

L. cz. P. 4/13 (1) (7777)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Musiała w Połomiu małym.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Tabaszewskiego w Połomiu małym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brzesko, dnia 13 stycznia 1914.

L. cz. P. 141/13 (10) (7854)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Marcina Kowalczuka w Strzemilczu.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Żurawla w Strzemilczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Łopatyn, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. L. 43/13 (7872)

Edykt.

Za chorą na umyśle uznano Bronisławę Korczyńską w Trembowli.

Kuratorem jej ustanowiono p. Aleksandra Korczyńskiego w Trembowli.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Trembowla, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. L. 3/14 (6) P. 51/14 (6) (7741)

Edykt.

Za marnotrawną uznano Weronikę z Kozdrów Olszówkową z Jarocina.

Kuratorem jej ustanowiono Walentego Olszówkę w Jarocinie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Ulanów, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. L. 17/13 (7720)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jana Kopyto w Izdebniku.

Kuratorem jego ustanowiono Walentego Kopyto w Izdebniku.

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi.

L. cz. P. VI. 50/14 (7842)

Edykt.

Andrzej Krzyżanowski z Ossowiec uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż mianowano Antoniego Krzyżanowskiego z Ossowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Buczacz, dnia 6 maja 1914.

L. cz. P. 39/14 (1) (7718)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Jabłonowie ustanawia kuratelę nad Hryciem vel Petrem Bołeczko Michała w Stopczałowie z powodu stwierdzonej przez sąd niezdolności umysłowej, a kuratorem ustanawia Petra Skrelunica Semena w Stopczatowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Jabłonów, dnia 1 maja 1914.

L. cz. L. 19/13 (6) (7860)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Chaima Rosenzweiga w Podgórzu.

Kuratorem jego ustanowiono p. Altera Rosenzweiga w Krakowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podgórze, dnia 12 października 1913.

L. cz. P. 43/14 (7) (7787)

Edykt.

Wiktorya Fyda i Zofia Fyda z Krużlowy niżniej uznano za umysłowo niedołężne.

Kuratorem ich Szymon Filipowicz z Krużlowy niżniej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Grybów, dnia 11 marca 1914.

L. cz. P. 153/13 (3) (7713)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jana Damma zw. Sztukajło w Żurowie.

Kuratorem jego ustanowiono Petra Terleckiego w Żurowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bursztyn, dnia 22 września 1913.

L. cz. P. 19/12 (9) (7711)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Pawła Watrasa w Łukowcu wiszniowskim.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Ozgę w Łukowcu wiszniowskim.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bursztyn, dnia 24 maja 1914.

L. cz. P. V. 42/14 (6) (7770)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Emilię Jachtorowicz ur. Kamińska w Sassowie.

Kuratorem jej ustanowiono Jędrzeja Karmażyna syna Jana starszego w Sassowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Złoczów, dnia 17 marca 1914.

L. cz. P. 153/13, P. 5/14, P. 39/14 (7186 1—3)

Edykt.

Umysłowo chorymi uznano: Józefa Puretza Bereby, Salamona Schnitzlera Ustrzyki, Iwana Mindio Równia.

Kuratorami ustanowiono: Herscha Habera, Schulima Schnitzlera, Józefa Radyka.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Ustrzyki, dnia 14 kwietnia 1914.

L. cz. P. 29/14 (6) (7537)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Iwana Kalbę Telewiaka w Roznoszyńcach.

Kuratorem jego ustanowiono Nazarka Kalbę w Roznoszyńcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Zbaraż, dnia 17 marca 1914.

L. cz. L. 15/11 (6) (7987)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jędrzeja Pastwę, syna Michała w Sidzinie.

Kuratorem jego ustanowiono Jędrzeja Pastwę, syna Marcina w Sidzinie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jordanów, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. P. 3/12 (3) (7989)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Zofię Krawczyk w Sidziny.

Kuratorem jej ustanowiono Mikołaja Pochłopienia w Sidzinie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jordanów, dnia 29 maja 1913.

L. cz. P. 464/9 (43) (7697)

Edykt.

W sprawie spadkowej po ś. p. Szymonie Kukurudza z Brzeżan, ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kukurudzy kuratorem Bazylego Sawczaka z Brzeżan.

Tenże kurator zastępywać go będzie dopóty, dopóki Józef Kukurudza sam się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany, dnia 28 marca 1914.

L. cz. L. 6/12 (3) (7988)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Krystynę Żurową w Rabce.

Kuratorem jej ustanowiono Wojciecha Żura w Rabce.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział I.

Jordanów, 12 czerwca 1913.

L. cz. E. VII. 3241/14 (7) (7882)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 czerwca 1914 o godz. 10 przed południem sprzedaną zostanie w podpisanym sądzie biuro Nr. 4 realność lwh. 41 gminy Zawada.

Realność ta oszacowana na 6420 kor.

Najniższa oferta wynosi 4280 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, 30 kwietnia 1914.

L. cz. P. I. 70/14 (7966)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Leopolda Fischera w Białej.

Kuratorami jego ustanowiono Adolfa Fischera w Białej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Biała, dnia 29 kwietnia 1914.

E. cz. L. II. 20/13 P. II. 11/14 (6) (6332)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu ustanawia na podstawie udzielonego przez c. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie uchwałą z dnia 30 stycznia 1914 L. cz. Nc. VII. 2060/14 (1) zatwierdzenia, kuratelę nad Ołeksą Łopuszyńskim w Łanach z powodu stwierdzonego przez sąd powiatowy w Szczercu marnotrawstwa, a kuratorem ustanawia Iwana Łopuszyńskiego w Łanach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Szczerzec, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. P. 12/13 (1) (7886)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Ołeksę Chochuna w Mytej.

Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Kawczaka w Mytej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Borynia, dnia 13 marca 1913.

L. cz. P. 78/14 (1) (7840 1—3)

Edykt.

Jakób Chowaniec rolnik z Posady zarszyńskiej uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Wojciecha Gawereckiego rolnika z Posady zarszyńskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Sanok, dnia 20 marca 1914.

L. cz. P. 49/14 (4) (7985)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Małanija rolnika w Kryłosie.

Kuratorem jego ustanowiono Ilka Rojowskiego rolnika w Podgrodziu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 16 kwietnia 1914.

L. cz. L. 25/13 (9) (7986)

Edykt.

Za niewłasnowolnego uznano Fedia Jurków rolnika w Wierzbianach.

Kuratorem jego ustanowiono Semka Słeja rolnika w Wierzbianach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jaworów, dnia 11 marca 1914.

L. cz. L. 4/13 (7902)

Edykt.

Za niewłasnowolnego uznano Marcina Niemca rolnika w Jazowie starym.

Kuratorem jego ustanowiono Iwana Barana rolnika w Jazowie starym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jaworów, dnia 23 grudniaa 1913.

L. cz. P. 53/14 (4) (8061)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Małkę (Amalię) Goldbergerównę w Oświęcimiu.

Kuratorem jej ustanowiono Maurycego Goldberga szynkarza w Oświęcimiu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Oświęcim, dnia 30 marca 1914.

L. cz. L. 15/13 P. 119/13 (8004 1—3)

Edykt.

Za marnotrawną uznano Jędrzeja Walków w Burakówce.

Kuratorem jego ustanowiono Łukasza Sobczuka, syna Tomka w Burakówce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.

Tłuste, dnia 25 kwietnia 1914.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1914 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{40}}$, 6^{25}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{57}}$†), **$8^{\underline{10}}$**, $9^{\underline{32}}$

*) z Tarnowa. §) od 16 maja do 1 października włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 maja do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{36}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 14 maja do 29 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{10}}$**, 5^{20}††), $5^{\underline{41}}$*), 7^{35}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{28}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{05}}$, $11^{\underline{58}}$§)

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 8^{20}, 9^{55}, 1^{44}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 8^{36}*), 1^{25}, $7^{\underline{20}}$

*) z Żółkwi a w każdy poniedziałek z Rawy ruskiej.

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{29}

Z Podhajec: 11^{12}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{16}, **1^{33}***), **2^{00}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 14 maja do 29 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{34}*), 10^{54}, $10^{\underline{03}}$

*) z Winnik.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{12}}$

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{12}*), 10^{36}, $3^{\underline{25}}$*), $9^{\underline{44}}$

*) z Winnik

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{55}}$, **8^{30}**, 8^{55}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{35}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{35}}$, $11^{\underline{15}}$

*) do Rzeszowa. §) od 14 maja do 29 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{06}, 10^{38}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{18}}$

†) do Krasnego. §) od 16 maja do 1 października włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{15}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), 5^{52}†), $7^{\underline{50}}$††), $10^{\underline{58}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{00}§), 1^{47}, $6^{\underline{55}}$, $7^{\underline{40}}$, $11^{\underline{06}}$

§) od 14 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{55}, 9^{05}, 5^{40}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{25}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Żółkwi a w każdą niedzielę do Rawy ruskiej.

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{53}}$, 4^{53}*)

*) do Brzeżan.

Do Stojanowa: 8^{46}, $5^{\underline{55}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{21}, 11^{00}, **2^{13}** **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{35}}$

†) do Krasnego, *) od 16 maja do 1 października włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{07}, 1^{34}*), $5^{\underline{14}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Brzeżan.

Do Stojanowa: 9^{05}, $6^{\underline{17}}$

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{26}, 1^{53}*), 5^{34}§), $7^{\underline{27}}$

*) tylko do Winnik. §) do Brzeżan

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic:
codziennie: od 1 maja do 30 września 6^{54}, $7^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{54}, 3^{41}, 5^{15}, $7^{\underline{30}}$, $9^{\underline{30}}$
od 1 października do 30 kwietnia 7^{28}
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 11^{00}

Z Janowa:
codziennie: od 17 maja do 15 września $10^{\underline{10}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{08}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 10 maja do 30 sierpnia $9^{\underline{11}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 1 czerwca do 30 sierpnia $10^{\underline{20}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}
codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{14}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{31}, 2^{35}, 4^{14}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{05}

Do Janowa:
codziennie: od 17 maja do 15 września 3^{00}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 10 maja do 30 września 1^{09}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 1 czerwca do 31 sierpnia 2^{25}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

C. k. austryackie koleje państwowe.

Rozkład jazdy

pociągów pośpiesznych i expresowych, którymi wóz sypialny kursuje wprost z Podwołoczysk do (Nizzy) Cannes od 12 listopada b. r. do 10 maja 1914 włącznie i na odwrót z Cannes (Nizza) od 16 listopada b. r. do 14 maja 1914 włącznie.

niedziela, środa	10^{22}	odjazd	pociąg posp.	Podwołoczyska	pociąg posp.	przyjazd	5^{55}	wtorek, sobota
„ „	2^{45}	„		Lwów		„	1^{25}	„ „
„ „	$10^{\underline{15}}$	„		Kraków		„	6^{00}	„ „
poniedziałek, czwartek	6^{00}	przyjazd		Wiedeń dworzec kolei północnej		odjazd	$10^{\underline{15}}$	poniedziałek piątek
„ „	10^{20}	odjazd	pociąg expresowy	Wiedeń dworzec kolei południowej	pociąg expresowy	przyjazd	5^{15}	„ „
„ „	7^{58}	przyjazd		Pontebba		odjazd	7^{14}	„ „
„ „	$8^{\underline{10}}$	odajzd				przyjazd	7^{13}	„ „
„ „	$11^{\underline{50}}$	przyjazd		Wenecya		„	$2^{\underline{32}}$	„ „
wtorek, piątek	4^{15}	„		Medyolan		„	$10^{\underline{10}}$	niedziela, czwartek
„ „	7^{55}	„		Genewa		„	$6^{\underline{15}}$	„ „
„ „	12^{03}	„		San Remo		„	2^{03}	„ „
„ „	12^{30}	„		Ventimiglia		odjazd	$1^{\underline{35}}$	„ „
„ „	11^{55}	odjazd				przyjazd	12^{19}	„ „
„ „	12^{17}	przyjazd		Mentona		„	12^{02}	„ „
„ „	1^{14}	„		Nizza		„	11^{09}	„ „
„ „	2^{18}	„		Cannes		odjazd	10^{23}	„ „

Powyższe odjazdy i przyjazdy pociągów wyrażone są na szlaku Podwołoczyska-Ventimigla wedle czasu środkow.-europ. zaś na szlaku Ventimigla-Cannes, wedle czasu paryskiego (12·00 g. wedle czasu środk.-europ.) 11·00 wedle czasu paryskiego).

W innych dniach tygodnia od 13 listopada do 8 maja 1914 wóz sypialny po przybyciu do Wiednia na dworzec kolei północnej, zostanie przestawiony na dworzec kolei południowej, a podróżni po przybyciu na dworzec kolei południ. przesiąść się muszą do pociągu ekspresowego, Wiedeń-(Nizza)-Cannes i naodwrót.

Podróże morskie dla wypoczynku i rozrywki.

V. Podróż austr. sędziów, adwokatów i notaryuszy okrętem Austro Amerykany „Argentina“ od 12 do 30 sierpnia 1914: Tryest, Durazzo, Ateny, Konstantynopol, Sebastopol, Jałta, Livadia, Skutari, Prinkipe, Smyrna, Eohirus, Curzola, Tryest Cena wraz z utrzymaniem i wycieczkami lądowemi od K. do 1100.

Podróże towarzyskie okrętem austryackiego Lloydu „THALIA“

VI. Do Hiszpanii, Portugalii i na północ od 24 maja do 15 czerwca: Genua, Monte Carlo, Barcelona, Valencia, Malaga (Granada), Gibraltar, Tanger, Cadyx (Sevilla), Lizbona, Arosa Bay (Sant Iago), Cowes (wyspa Wight), Amsterdam Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 450.

VII. Podróż do północnych miast od 19 czerwca do 8 lipca: Amsterdam, Brunsbrittel, Kiel, Stockholm, Kopenhaga, Christiania, Koperwik, Odda, Noreimsund, Tisse, Bergen, Koperwik, Helgoland, Amsterdam Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 480.

VIII. Podróż do kraju Wikingów od 11 do 31 lipca: Amsterdam, Koperwik, Osternwik, Sabö, Oic, Hellesylt, Mirok, Raftsund, Tromsö, Nordkap i z powrotem do Amsterdamu. Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 480

IX. Podróż do wiecznych lodów od 3 do 30 sierpnia.

X. Podróż do miejsc kąpielowych od 1 do 28 września.

XI. Podróż do Dalmacyi, Albanii, Sycylii i Tunisu od 3 do 19 października.

Główna Agencya Austr. Lloydu dla Galicyi. Biuro miastowe c. k. kolei państwowych S. Sokołowski, Lwów, ul. Trzeciego Maja l. 5.

Adres telegr. „Stadtbureau“. Telefon Nr. 234.

BILETY do wagonów sypialnych w kraju i zagranicą wydaje **Biuro miastowe** C. k. Kolei Państwowych we Lwowie St. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana 9) obecnie **Trzeciego Maja l. 5.**

— 234. — Telefon — 234. —

Adres telegraficzny: Stadtbureau.

PRENUMERATĘ

na wszystkie czasopisma i dzienniki krajowe i zagraniczne

przyjmuje

Biuro dzienników SOKOŁOWSKIEGO LWÓW 3-ego MAJA l. 5.

Filozof IV. r. (matem. i fizyka) poszukuje lekcye ewentualnie lektorat polski niemiecki lub francuski ewent. ranne zajęcie. — Wymagania skromne. — — — E. U. Głęboka l. 14, parter 49. — —

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.

55 lat istnienia

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 zamieści najnowszą świetną powieść

Henryka Sienkiewicza „LEGIONY“

część pierwsza **„W KRAJU“**, część druga **„POD DĄBROWSKIM“** wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracyi **W. Kossaka.**

Powieść **„LEGIONY“** „Tygodnik Illustrowany“ zaczął drukować w grudniu r. 1913. Nowi prenumeratorzy początek powieści mogą nabywać po 30 hal. Z przesyłką 40 hal.

Nadto „Tygodnik Illustrowany“ w r. 1914 drukować będzie najświeższą powieść **Włod. Perzyńskiego „ZŁOTY INTERES“** oraz dokończenie powieści **Wacława Sieroszewskiego „BIENIOWSKI“.**

Artykuły wstępne, naukowe, społeczne i literackie pierwszorzędnych publicystów i literatów polskich. — Stałe przeglądy wystaw naszych z udziałem wszystkich malarzy polskich i obcych. — Ilustracye odźwierciadlające zdarzenia chwili bieżącej. — TEART, SZTUKI PLASTYCZNE. — PIŚMIENNICTWO OBCE.

W r. 1914 wszyscy prenumeratorowie roczni „Tygodnika Illustrowanego oprócz 52 numerów pisma **otrzymają bez dopłaty:**

12 tomów „Ciekawych Powieści“ **„Przegląd Bibliograficzny“**

Zeszyt albumowy

„Swiat Dziecięcy“ z rycinami kolorowanemi, jako **premium nadzwyczajne.**

Prenumeratę przyjmują: **Administracya „Tygodnika Illustrowanego“ we Lwowie: Ul. Trzeciego Maja 5, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.**

Warunki preuumeraty:

	We Lwowie:		W Galicyi z przesyłką pocztową:	
kwartalnie	6·80 kor.	z oprawą książek 8·30 kor.	kwartalnie 7·20 kor.	z oprawą książek 8·70 kor.
półrocznie	13·60 kor.	„ „ 16·60 kor.	półrocznie 14·40 kor.	„ „ 17·40 kor.
rocznie	27·20 kor.	„ „ 33·20 kor.	rocznie 28·80 kor.	„ „ 34·80 kor.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.
Odpowiedzialny za Redakcyę we Lwowie: Artur Schröder.
Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

Kuryer kolejowy

Cena 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Trzeciego Maja l. 5

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Trzeciego Maja 5.

Wszystko najdokładniej pasuje

jeżeli używa się kroju

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę,

obecnie wyłącznie w Biurze dzienników Sokołowskiego, Lwów, Trzeciego Maja 5.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Agencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Trzeciego Maja 5.

Klisze: widoków, typów i t. p.

raz tylko używane tanio do nabycia w biurze dzienników Sokołowskiego, Lwów, ul. Trzeciego Maja 5.

Główne Zgromadzenie

Delegatów

Biura Krajowego Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszów we Lwowie

odbędzie się

w dniu 29 maja 1914 o g. 10 rano we Lwowie

w sali posiedzeń Izby handl. i przem. przy ul. Akademickiej l. 19.

Porządek dzienny:

Słowo wstępne Przewodniczącego.

1. Wybór czterech assesorów sądu polubownego i ośmiu zastępców.
2. Wybór członków wydziału i zastępców.
3. Uchwalenie regulaminu czynności z zastrzeżeniem przyzwolenia Wydziału kierującego i zatwierdzenia rządowego.
4. Ustanowienie ewentualnych wynagrodzeń dla delegatów na Główne Zgromadzenie w granicach uchwał Walnego Zgromadzenia Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszów.

P. T. Panowie Delegaci zechcą okazać karty legitymacyjne wydane im przez Przewodniczącego.

Przewodniczący Biura krajowego
KAROL LISTOWSKI
em. Radca Dworu.

Ogłoszenie.

Dnia 28 maja b. r. o godzinie 5 po południu odbędzie się w gmachu Banku krajowego we Lwowie (sala cenzorów)

XV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

P. T. Akcyonaryuszów „Rakszawa" Akcyjnego Tow. dla wyrobów sukienniczych we Lwowie.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie Zgromadzenia, powołanie sekretarza i 2-ch skrutatorów.
2. Sprawozdanie Rady zawiadowczej z czynności i rachunków za rok administracyjny 1913.
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej o bilansie za r. 1913.
4. Wnioski Rady zawiadowczej co do rozdziału czystego zysku za r. 1913.
5. Wybór komisyi rewizyjnej z trzech członków na 3 lata.
6. Wnioski.

§ 20 statutu: P. T. Akcyonaryusze, którzy w Walnem Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocnika zamierzają wziąć udział, muszą na trzy dni przed terminem Walnego Zgromadzenia deponować swe akcye w kasie Banku krajowego we Lwowie lub w filii Banku krajowego w Krakowie lub w Zastępstwie Banku w kasie zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie.

Na deponowane akcye wydaną im będzie legitymacya, służąca jako wstęp do miejsca zebrań Walnego Zgromadzenia.

Z Rady zawiadowczej „Rakszawa"
Akcyjnego Towarzystwa dla wyrobów sukienniczych we Lwowie.

Lwów, 11 maja 1914.

Sekretarz: **Inż. Konrad Łoziński.** — Prezes: **Dr. Józef Milewski.**

Okazya! Za półdarmo! Okazya!

Dopóki zapas starczy!

Pojedyncze zeszyty ilustrowanych pism z lat: 1911, 1912, 1913 **„Sport im Bild", „Die Woche", „Meggendorfer Blätter", „Die Muskette", „Simplicissimus"**, komplety **„WĘDROWCA"** **za połowę ceny do nabycia** **w Biurze dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Trzeciego Maja 5.** Na prowincyę wysyłka za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należytości

Okazya! Za półdarmo! Okazya!

Roczniki
„Wędrowca"
1912

można nabyć po zniżonej cenie za 12 koron.
Biuro Sokołowskiego. Lwów, Trzeciego Maja 5.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Okazya! Wyborny wiśniak i jabłczak stary, nalewki owocowo-miodowe domowego wyrobu bez alkoholu, 5 klgr. 6 kor. franko. — Naczynie demyon. warte 2 korony. P. Korzeniewicz em. naucz. Iwanczany p. 1.

ОГОЛОШЕНЄ.

Подае ся до відомости, що Відділ окружний львівского Товариства „Взаїмна Поміч" галицких і буковиньских учителів і учительок в Городку Ягай. з днем 1 січня 1914 добровільно розвязав ся.

В. Шелестак,
голова.

Prawdziwe materye berneńskie

Sezon wiosenny i letni 1914.

1 KUPON mtr. 3·10 długi kompletny garnitur męzki surdut, spodnie i kamizelka kosztuje **tylko**

1 kupon 7 koron
1 kupon 10 koron
1 kupon 15 koron
1 kupon 17 koron
1 kupon 20 koron

1 kupon na czarny ubior salonowy **20 kor.**, tudzież materye na zarzutki, loden dla turystów, kamgarny jedwabne, materye na suknie damskie rozsyła po cenach fabrycznych, znany jako rzetelny i solidny

SKŁAD FABRYCZNY SUKNA
SIEGEL-IMHOF w BERNIE (Morawy)
(Próbki darmo i opłatnie).

Korzyści dla prywatnych odbiorców, wynikające ze sprowadzania **wprost** sukna od firmy Siegel-Imhof są **znaczne. Stałe, najtańsze ceny. Wielki wybór.** Ściśle według próbek, najdokładniejsze wykonanie nawet małych zleceń przy zupełnie świeżym towarze.

HERBATY

chińskie i angielskie, ciemno naciągające o wybornym smaku i aromatyczne

poleca

HANDEL HERBATY i KAWY
EDMUNDA RIEDLA

c. k. nadwornego dostawcy

we Lwowie, ul. Teatralna 3.

Proszę żądać szczegółowych cenników.

MADONNA DOLOROSA

reprodukcya kolorowa ze słynnego obrazu F. KRUD[illegible]SKIEGO jest do nabycia w gustownych ramach i za szkłem w cenie

— — — — **25 koron** — — — —

za porto i opakowanie dolicza się 1 kor. w biurze ogłoszeń **Sokołowskiego Lwów, ul. Trzeciego Maja 5.**

Na żądanie przesyła się odbitkę niekolorową.

PORTRETY

Adama Mickiewicza
Ks. Józefa Poniatowskiego
Jana Dąbrowskiego
Tadeusza Czackiego

reprodukcye ze słynnych portretów

w gustownych ramach i za szkłem

są do nabycia po 8 koron

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Trzeciego Maja 5.

Za porto i opakowanie na prowincyę dolicza się 1 koronę

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO Lwów, Trzeciego Maja l. 5.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.